

E-post från motståndare till nordligt rasbevarande

Urval av korrespondens från motståndare till nordligt rasbevarande med svar och kommentarer av Richard McCulloch

av

Richard McCulloch

DENNA SKRIFT HANDLAR om de vanliga invändningar som förespråkare av nordligt rasbevarande möter. Mestadels behandlar den de argument som framförs av dem som uttryckligen motsätter sig nordfolkens bevarande, och som uttryckligen förordar deras förgörelse eller utplåning och öppet erkänner att detta kommer att bli mångrasismens konsekvens. Men det bör göras klart att den vanligaste form av motstånd som nordliga rasbevarare möter när de diskuterar frågan om bevarande kontra mångrasism härstammar från det faktum att de flesta människor inte inser att den nordliga rasens bevarande, själva existens, står på spel. De verkar ha en statisk syn på tillvaron som får dem att förutsätta att saker och ting egentligen inte kommer att förändras på något betydande sätt utan kommer att förbli såsom de har känt dem, eller ha ett kortsiktigt temporärt perspektiv som hindrar dem att förstå rådande politik och trender långsiktiga verkan. Båda dessa synsätt gör dem omedvetna om den rasliga situationens kritiska natur, omedvetna om mångrasismens rasligt destruktiva konsekvenser, omedvetna om att det krävs raslig separation för rasbevarande, och med utgångspunkt i denna brist på medvetenhet och förståelse ser de inget tvingande behov av bevarande åtgärder såsom raslig separation. Innan de kan beakta den bevarande ståndpunkten och alternativet på rätt sätt behöver de informeras och göras fullt medvetna om den rasliga situationen, om den existentiella kris den nordliga rasen står inför. Utan denna situationsmedvetenhet, denna rasliga känsla och sensibilitet, kommer de inte att se behovet av de separatistiska åtgärder som krävs för rasbevarande, eftersom de inte kommer att inse problemets kritiska natur, inte kommer att se de nödvändiga skäl, yttersta frågor och vitala intressen som är inbegripna.

Den allmänna bristen på medvetenhet om den rasliga situationen görs ännu farligare av det faktum att alla frågor som hänför sig till rasfrågan för närvarande definieras och diskuteras som om inga vitala, tvingande eller ens legitima intressen för den nordliga rasen vore inbegripna eller stod på spel, som om den nordliga rasen inte kommer att lida några negativa konsekvenser, någon skada eller förlust, som resultat av mångrasismen. Enligt denna definition har den nordliga rasen ingen legitim grund, inget legitimt skäl eller motiv för att motsätta sig mångrasismen, bara oviktiga, småsinta, hatiska eller illasinnade motiv eller skäl, såsom intolerans, en oskälig rädsla för eller motvilja mot andra raser, eller en orättfärdigad önskan att vara åtskild från dem. Som resultat råder det en allmän brist på medvetenhet eller erkännande av att den nordliga rasens vitalaste och mest pockande intressen är inbegripna – dess fortsatta existens och kontroll över sin egen existens.

Utöver detta tillkommer faktum att alla rasfrågor för närvarande är centrerade kring de icke-nordliga raserna i sådan grad att deras intressen utgör centrum för allt intresse, i själva verket det enda som betyder något, och alla rasfrågor och raspolicy betraktas utifrån deras perspektiv och mäts efter hur väl de tjänar deras intressen. Alla motiv och känslor förmodas vara centrerade kring de icke-nordliga raserna. Därför förutsätts att nordliga människor motiveras av sina känslor gentemot andra raser, inte sina känslor för sin egen ras, vilket skapar presumptionen att nordliga människor som stödjer sin egen ras vitala intressen – såsom bevarande och oberoende – inte motiveras av positiva känslor för sin egen ras, såsom kärlek till sin ras, utan av negativa känslor gentemot andra raser, och således inte är pro-nordliga utan anti eller emot de människorna eller folken. Denna situation ger näring åt en uppenbar dubbelmoral, en tydlig indikator på en etnisk oriktighet, som befrämjar en ytterst subjektiv syn på verkligheten hos de icke-nordliga folken medan den av nordfolken kräver en objektivitetsgrad som är så extrem, så fokuserad på andra rasers intressen, att den är självdestruktiv. Under dessa förhållanden varken beaktas eller ens erkänns den nordliga rasens intressen, utan ignoreras och förnekas. Brist på hänsynstagande är ofta oavsiktligt, ett resultat av okunighet eller omedvetenhet. Detta är förmodligen orsaken till en stor del av bristen på hänsynstagande till den nordliga rasens rättigheter och intressen. Men denna rasliga brist på hänsynstagande kan inte betraktas som enbart ett oavsiktligt resultat av omedvetenhet, eftersom många av dess utövare avsiktligt inte tar någon vidare hänsyn när de väl informerats om sina handlingars och sin politikens verkan på nordliga intressen, och energiskt vidmakthåller denna brist på hänsynstagande gentemot alla som vågar hävda att den nordliga rasens intressen är en fråga av rättmätig omsorg som borde beaktas. I en del länder har denna brist på hänsynstagande till nordliga intressen gått så långt som till stiftandet av lagar som förbjuder deras beaktande, erkännande, diskussion eller befrämjande, då att göra detta betraktas som en kränkning av de icke-nordliga rasernas rättigheter och intressen.

Bristen på rasligt situationsmedvetande är inte bara giltig för allmänheten utan även för många av mångrasismens motståndare, de förmodade förkämparna för nordliga intressen, vars argument för att bestrida mångrasismen

följdriktigt begränsas till mycket mindre vitala och tvingande, och till och med tvivelaktiga, skäl grundade på andra rasers förmodat negativa beteendeegenskaper, låga intelligens och moral – i grund och botten på påståenden att de andra raserna är underlägsna. Detta betraktas inte bara som anstötligt och förolämpande, hatiskt och illasinnat, intolerant och ogrundat av de flesta människor, utan det skjuter även förbi själva huvudfrågan, det väsentliga och vitala skälet till nordligt motstånd mot mångrasism, och utgör därför en ofrånkomligt ytlig analys av rasfrågan, i själva verket ett förringande, och för de flesta människor ett otillräckligt rättfärdigande av motstånd mot mångrasism. Därför är nordliga bevarares främsta uppgift att höja medvetandet, att höja den allmänna kunskapsnivån och medvetandegraden beträffande den rasliga situationen och den sanna naturen och omfattningen i hotet mot den nordliga rasen. Till dess att denna uppgift är fullbordad kommer nordligt bevarande att förbli en icke-fråga, aldrig nämnas, erkännas eller diskuteras i allmänhetens forum.

Det är mindre vanligt för nordliga bevarare att stöta på människor som är medvetna och erkänner att mångrasismens slutgiltiga konsekvens är den nordliga rasens förgörelse och utplåning genom rasblandning, och som öppet och uttryckligen är för denna förgörelse, eller uttryckligen motsätter sig nordligt bevarande och fortsatt existens, vilket är samma sak. En del av de vanliga rättfärdiganden eller argument som den nordliga utplåningens antinordliga anhängare använder sig av (antinordliga i den mest extrema bemärkelsen av prefixet ”anti”, då de stödjer den nordliga rasens förgörelse och icke-existens) är:

- 1) Det finns ingenting värdefullt, viktigt eller speciellt med den nordliga rasen som rättfärdigar dess bevarande, och/eller så är skillnaderna mellan den och andra raser inte tillräckligt stora för att göra dess fortsatta existens till en fråga av betydelse eller rättmätig omsorg. Det faktum att mänsklighetens olika raser delar 99,9% av sina gener gemensamt åberopas ofta för att stödja det andra argumentet.

Det första argumentet intar i grund och botten ståndpunkten att en ras inte har någon rätt att existera och inte är värd bevarande såvida den inte kan bevisa att den är överlägsen. En ras förutsätts vara ovärdig bevarande och fortsatt existens såvida den inte kan bevisa annorlunda, och det standardbevis som anförs, om det anförs, är typiskt godtyckligt och ouppnåeligt, så varje försök att bevisa att en ras är värd att bevara blir i all väsentlighet fruktlöst. Detta är uppenbarligen motsatsen till den bevarande ståndpunkten, som anser att grundförutsättningen alltid bör vara till förmån för bevarande, inte förgörelse.

Det andra argumentet är i grund och botten ett subjektivt värdeomdöme. Om man värdesätter människans olika raser, eller någon mänsklig ras, och värdesätter eller älskar deras – eller dess – unika särdrag, såsom jag gör, så anser man skillnaderna vara tillräckligt stora, tillräckligt värdefulla och viktiga nog för att göra deras – eller dess – fortsatta existens till en fråga av yttersta angelägenhet. Åberopandet av människans rasgenetiska likhet blir

mycket mindre imponerande när det faktum att människor delar 99% av sina gener gemensamt med schimpanser, 90% med kor och andra däggdjur, 80% med fåglar och faktiskt 20% med jäst, också anförts för att ge perspektiv och sammanhang åt saken.

- 2) Raser är inte verkliga. De existerar egentligen inte, och därför finns det inget legitimt rättfärdigande för att bevara den nordliga rasen eftersom det inte finns något giltigt skäl för att bevara någonting som egentligen inte existerar. Denna ståndpunkt, kallad raslig dekonstruktionism, blir allt vanligare och är i all väsentlighet en extremare utveckling av den ståndpunkt som beskrevs i föregående stycke. Den blir behandlad och bemött på min hemsida i artikeln *The Reality of Race*. [Övers. not: Ta hem den svenska översättningen, *Rasbegreppets verklighet*, från Preservationist-Books.com som ett PDF-dokument via denna direktlänk: www.preservationist-books.com/RV.pdf]
- 3) Den nordliga rasen är uppblandad med andra raser och är på så sätt ”oren”, och på grund av denna påstådda ”orenhet” till följd av tidigare rasblandning är dess bevarande genom förhindrandet av ytterligare uppblandning med andra raser inte en legitim angelägenhet. Denna ståndpunkt blir behandlad och bemött på min hemsida i artikeln *The Issue of Raical Intermixture and Impurity*. [Övers. not: Ta hem den svenska översättningen, *Frågan om rasblandning och orenhet*, från Preservationist-Books.com, som PDF-dokument via denna direktlänk: www.preservationist-books.com/FRO.pdf]
- 4) Den nordliga rasen (och andra närbesläktade europeiska raser) är unikt ond, vilket visats av dess roll i historiska kränkningar av andra rasers rättigheter, som till exempel Förintelsen, det afrikanska slaveriet, fördrivningen av de amerikanska indianerna och andra icke-europeiska infödda folk och så vidare, och på grund av denna onda historia och faran i dess kapacitet till mer ondska är den ett hot mot resten av mänskligheten och borde förgöras.

Detta är den mest uttryckliga antinordliga ståndpunkten, ett argument som fullständigt demoniserar den nordliga rasen och dess folk genom en doktrin av kollektiv skuld och en ytterst subjektiv och förvrängd antinordlig tolkning av historien, som lyfter händelser ur deras historiska sammanhang för att porträttera den nordliga rasen som moraliskt ovärdig fortsatt existens eller oberoende. Detta argument är i grund och botten ett förtal av den nordliga moraliska karaktären, ett påstående att den nordliga rasen är moraliskt underlägsen andra raser, och söker likt argumenten i de tre föregående styckena nedvärdera den nordliga rasen för att rättfärdiga dess utplåning och moraliskt avlegitimera dess bevarande. I själva verket vederlägger det sig självt genom sin egen extrema omoral och ondskefulla logik, som borde vara uppenbar för varje objektiv iakttagare. Jag tror att en objektiv och balanserad undersökning av historiens fulla lopp, där händelser blir sedda i sina historiska sammanhang istället för isolerade från dem och alla parters perspektiv blir förstådda, skulle visa att den nordliga rasens moraliska karaktär inte på något sätt är underlägsen andra rasers.

Där den nordliga rasen är troligast att komma till korta är i dess känsla av moralisk överlägsenhet och dess följdriktigt arroganta missionärstendens att lära eller påtvinga resten av mänskligheten sin egen moral och sina värderingar. Denna missionsartade känsla av moralisk överlägsenhet har muterat till hyperaltruism, en extrem form av altruism som jag hänvisar till i min bok *The Ideal and Destiny* (1982) som etik som försakar det egna jaget och den egna sorten och som har vänt den nordliga rasen mot sig själv, mot sina mest vitala rättigheter och intressen, mot sin egen existens, och gjort den till sin egen fiende. Långt ifrån att kränka andra rasers rättigheter och intressen, har den nordliga rasen – genom sin acceptans av mångrasismen, rasernas förgörare – nu inlåtit sig i en kolossal kränkning av sina egna viktigaste, mest vitala, främsta och mest fundamentala rättigheter och intressen, och kränker och uppoffrar sitt oberoende, sin besittning av sina hemländer, de förhållanden den behöver för sitt bevarande och fortsatta existens, och därigenom sin själva existens, för andra rasers skull, för att tjäna och ge företräde åt deras mindre, icke-vitala och sekundära intressen, specifikt deras önskan att leva i den nordliga rasens hemländer och samhällen. I praktiken är mångrasismens fundamentala grundprincip den, att icke-nordliga folk har rätt att flytta in i, leva i och ta besittning av de nordliga hemländerna, att beröva och ersätta de nordliga invånarna, och att nordliga folk inte har någon rätt att bibehålla besittningen av sina hemländer, ingen rätt till de förhållanden de behöver för sin fortsatta existens, ingen rätt att existera. Varje hävdande av nordliga rättigheter eller intressen, inklusive deras mest vitala rätt till fortsatt existens, betraktas som ett hot mot andra raser grundat på den falska och extremistiska logiken att hävdandet av nordliga rättigheter oundvikligen leder till kränkningen av andra rasers rättigheter. I en del nordliga länder har detta extremistiska resonemang till och med använts för att stifta lagar som förbjuder uttryckandet av erkännande och stöd för nordliga intressen. Jag anser att det tvärt om är omoraliskt att kränka över huvud taget någon ras vitala rättigheter och intressen, inklusive ens egen ras, oavsett om den är nordlig eller icke-nordlig.

- 5) Mänskliga skillnader är orsaken till konflikter människor emellan, så alla skillnader mellan olika människogrupper – inklusive rasliga skillnader – borde elimineras för att förhindra konflikt.

Av alla de skillnader som har förorsakat mänsklig konflikt – nationalitet, etnicitet, religion, politisk ideologi, ekonomisk rivalitet, konkurrens om territorium eller resurser, ras etc. – är det bara ras som per definition är fysiskt och biologiskt, en produkt av naturen som existerar som ett objektivt verklighetsfaktum. De övriga skillnaderna existerar i sinnet – i *memes*, inte generna – och förvärfvas från omgivningen genom miljöpåverkan och kulturellt arv, inte av naturen och det biologiska arvet. (Trots att det av hävd vanligtvis finns en raslig identitet såväl som ett kulturellt element förknippat med nationalitet och etnicitet, är rasidentiteten inte nödvändig per definition, och det finns många befolkningar som definieras som nationer eller etniska grupper som är så rasligt mångskiftande att de saknar varje form av meningsfull rasidentitet.) Så bara rasen kan elimineras med

fysiska eller biologiska medel, och det är det enda medel med vilket den kan elimineras, och det medlet är den rasblandning som är följden av månggrasismen. På samma sätt som mångkulturen eliminerar kulturella skillnader, eller förgör kulturer, genom att blanda olika kulturer samman, eliminerar månggrasismen rasliga skillnader, eller förgör raser, genom att blanda olika raser samman. Detta är globalismens mål och ideal – att få slut på konflikt genom att eliminera eller förgöra olikheter, eliminera eller förgöra mänsklig raslig och kulturell mångfald och variationsrikedom, och genom att förena hela mänskligheten i ett ekonomiskt system, under en regering, eliminera rasligt och nationellt oberoende: en värld, en ekonomi, en regering och en likformig monotypisk ras. Och detta är den riktning som världen är på väg i under den rådande globalistiska maktstrukturens kontroll, med en betydande modifikation: rasförgörelsens mål är i praktiken – för närvarande och under överskådlig framtid – bara tillämpat mot den nordliga och andra nära besläktade europeiska raser. Bara de är i verkligheten underkastade en process av raseliminering i det att de ersätts i sina hemländer av andra raser och förlorar sin rasidentitet och slutligen sin rasliga existens i takt med att de gradvis assimileras till en hybridiserad ras som är en blandning av europeiska, afrikanska och asiatiska element, med det europeiska elementet i blandningen på ständig tillbakagång under en fortgående afro-asiatisk invandring. För närvarande, och under överskådlig framtid, är de icke-europeiska raserna inte hotade på liknande sätt av månggrasismen, och det är svårt att föreställa sig ett trovärdigt scenario där befolkningarna i sådana länder som Indien, Indonesien, Kina, Nigeria eller Mexiko skulle hotas på motsvarande sätt.

Jag anser och är övertygad om att mänskligheten utgör ett hus med många boningar, att mänsklighetens rikedom ligger i dess olikheter, dess rika mångfald och variationsrikedom, och att konflikt människor emellan bäst minimeras genom erkännandet, respekten, beskyddet och bevarandet av dessa olikheter, så att de är trygga i sin existens, och i den tryggheten kommer det inte att finnas något behov av att inlåta sig i konflikt. Det som borde elimineras är den politik och de handlingar som hotar och äventyrar de mänskliga skillnadernas bevarande och trygghet. På samma sätt som varje individ borde ha rätten att vara trygg i sin person, i sitt väsen, i sin existens och i sitt hem, och inte riskera att få den tryggheten hotad, försatt i fara eller skadad, borde varje ras ha rätten att vara trygg i sin existens, i sin kontroll över sin existens och i sin besittning av sitt hemland eller sina hemländer, och inte behöva riskera att få den tryggheten hotad, försatt i fara eller skadad.

- 6) Strävan efter rasligt bevarande motiveras av hat gentemot andra raser och är på så sätt en form av hat, och är på grund av denna förmodade negativa motivationskälla illegitim.

Detta känslogrundade argument är egentligen inte något logiskt skäl för att motsätta sig bevarande, utan är snarare ett medel för att undvika frågan genom att försöka moraliskt misskreditera den till den grad att den blir

socialt oacceptabel och de flesta människor rädda för att förknippas med den, men givet den mänskliga naturen är detta ofta det kraftfullaste och effektivaste argumentet för den antibevarande ståndpunkten. Jag har redan tagit itu med det på annat håll ur mitt nordligt bevarande perspektiv som följer:

En stor del av vårt problem härrör från det faktum att vår ras intressen, till och med dess mest vitala och legitima intressen såsom rätten till fortsatt existens och oberoende, inte erkänns och därmed inte existerar i det rådande allmänna forumet. Den nordliga rasen har helt enkelt inga rättigheter och intressen. De andra raserna, och bara de andra raserna, har rättigheter och intressen, och alla frågor definieras, behandlas och mäts i termer av deras intressen, av vad som är bra för dem. Vad som är bra för den nordliga rasen, inklusive det ytterst välgörande i dess fortsatta existens, erkänns eller betraktas inte som ett rättmätigt skäl för omsorg.

Vidare, alla känslor och motiv definieras och beskrivs som om de vore helt centrerade kring och enbart grundade på de övriga raserna, på hur man känner för de övriga raserna, inte på vår ras eller på hur vi känner för vår ras. De känslor vi har för vår egen ras erkänns inte, deras existens förnekas fullständigt. Alla våra rasliga åsikter och föreställningar tillskrivs våra känslor för eller åsikter om andra raser, inte vår egen. Det tas för givet att vi är mentalt och känslomässigt centrerade kring andra raser, strikt motiverade av våra känslor för andra raser, inte vår egen. Detta är en uppenbar verklighetsförvanskning eftersom alla raser normalt är centrerade kring sig själva och normalt agerar i sina egna intressen, med sin egen ras i centrum för deras omsorg och andra raser betraktade ur detta perspektiv som varandes utanför centrum för omsorg. Men den rådande antinordliga kulturen förvägrar den nordliga rasen det normala perspektivet och påstår att den motiveras strikt av sina känslor gentemot andra raser, inte sig själv. I den rådande kulturen spelar bara de övriga raserna någon roll, bara de har intressen, och allt som vi tänker och gör är centrerat kring dem och kretsar kring dem. De är tillvarons centrum och måttstocken för allting, inte bara för sin egen existens, vilket vore rätt och riktigt, utan centrum för vår existens likväl, och genom denna enorma fantasiföreställning tränger de undan vår ras från dess rätta position och ersätter den med de övriga raserna. Om nordbor således förespråkar rasligt beroende, separation eller oberoende anklagas de för att motiveras av negativa hatkänslor gentemot andra raser, eftersom alla motiv förmodas vara grundade på deras känslor gentemot andra raser, inte deras egen, och enligt detta antagande måste de känslor gentemot andra raser som skulle kunna motivera en önskan att vara separerad från dem vara negativa sådana, till exempel hat. Det faktum att de känslor gentemot ens egen ras som skulle motivera en önskan efter bevarande separation skulle kunna vara positiva, kärlek till ens ras och omsorg för dess existens som varandes viktig och värdefull, beaktas inte. Det är som om vi inte existerade, som om vår existens inte erkänns av den rådande antinordliga kulturen och våra intressen följaktligen inte har någon legitimitet, vilket påskyndar förverkligandet av vår faktiska icke-

existens, vår utplåning, fullbordandet av den dominanta ideologins yttersta och slutgiltiga mål.

Det är naturligtvis viktigt att vi gör vår verkliga motivationskälla klar och tydlig genom att först slå fast vad vi är för, inte vad vi är mot. Till exempel bör man först klarlägga att man är för rasligt bevarande och oberoende etc., och sedan framlägga att av just detta skäl motsätter man sig allt som är oförenligt med dessa värderingar, t.ex. mångrasism och införlivandet av främmande raser i befolkningen i vilket land som helst. Att rätt och slätt klargöra att man är emot mångrasism och införlivandet av andra raser i sin egen befolkning, utan att först fastslå vad man är för, berövar ens ståndpunkt på dess moraliska rättfärdigande och underblåser missförstånd. Det vore ett misstag att förutsätta att den man vänder sig till är medveten om den logiska följderna i ens resonemang och därför kan uppskatta ens verkliga motiv. Den stora majoriteten människor är totalt omedvetna om de frågor om rasligt bevarande och oberoende som motiverar oss.

Vår uppgift, förefaller det mig, är att hjälpa dem att känna och förstå dessa fakta, att uppnå full kunskap och medvetenhet om situationen, inklusive full kunskap om alternativen, så att de kan göra ett välinformerat val. Vår enkla slogan bör vara något i stil med att världen (eller jorden eller planeten) är stor nog för alla människans raser att leva på, att förse var och en med sitt eget territorium eller hemland, så att de alla kan bevaras och fortsätta att existera och dela planeten gemensamt i framtiden såsom de gjort i det förgångna. Grundat på denna princip kan vi hävda det tvingande behovet av raslig separation för bevarande. På denna princip kan vi ta ställning.

Beträffande andra raser måste vi göra det klart att vi respekterar deras legitima rättigheter och intressen. Det är inte nödvändigt att gå bortom det och värdesätta och älska de övriga raserna, men låt mig säga att jag personligen faktiskt värdesätter de andra människorasernas existens och skulle betrakta det som en stor förlust ifall någon skulle upphöra att existera. Det vore en stor förlust för mänskligheten om de japanska, kinesiska eller indiska folken blev utplånade på något sätt. Jag skulle inte vilja att något av dem ersattes av den nordliga rasen eller någon annan ras i deras hemländer, precis som jag inte skulle vilja att den nordliga rasen ersattes av andra raser i sina hemländer. Jag har något av en passion för Kristi Yamaguchi (den japansk-amerikanska skridskoåkern). Jag tycker att hon är bedårande. Men det betyder inte att jag vill att den nordliga rasen eller någon annan ras ska ersättas av hennes ras, precis som jag inte vill att hennes ras ska ersättas av min ras eller någon annan. Jag vill alla raser väl, och hoppas att de kan fortsätta att existera, dela jorden tillsammans i fred och harmoni, samarbeta för sin gemensamma vinning och välbefinnande, var och en respekterandes de övrigas rättigheter. Trots att vi är av olika raser så är vi när allt kommer omkring olika raser av samma art, och vi borde alla önska bevara vår gemensamma art i sin helhet och fullständighet. Det är kärnan i det rasliga fördrag som jag föreslår. Återigen, som ovan, är detta där vi kan göra vårt ställningstagande.

Det vore välgörande om mångrasismens och den nordliga rasförgörelsens förespråkare insåg att de nordeuropéer som motiveras av hat mot andra raser bara utgör ett mindre hinder mot deras mål. Det större hindret mot deras mål är de nordeuropéer som motiveras av kärlek till sin egen ras, inte hat gentemot andra. Det sanna hindret mot dras mål är den kärlek som nordeuropéer har till sin egen ras, inte det hat de hyser gentemot andra raser, vilket är något de flesta förhoppningsvis har lite eller inget av. Trots att den nordliga förgörelsens förespråkare hävdar att deras motståndare, det som de kämpar emot, är hat, deras verkliga motståndare, så är det som de egentligen kämpar emot kärlek – den kärlek som nordeuropéer hyser till sin ras och som får dem att värdesätta och vårda den, samt önska dess bevarande, fortsatta existens och välbefinnande. Men de förnekar och vägrar erkänna existensen av den kärleken, precis som de förnekar och vägrar erkänna att den nordliga rasen har några legitima rättigheter och intressen, eller att nordfolk motiveras mer av sina känslor för sin egen ras än sina känslor för andra raser, eller att deras tankar, värderingar, motiv och känslor är mer centrerade kring deras egen ras än kring andra raser, eller att nordbor kan vara ”pro-nordliga” istället för ”anti” någon annan ras, eller att nordbor kan önska sin ras bevarande, fortsatta existens, oberoende och välbefinnande på grund av sin kärlek till den istället för på grund av att de hatar andra raser. Denna kärlek till den nordliga rasen är den kärlek som ingen medlem av det rådande etablissemanget eller maktstrukturen kan eller kommer att erkänna eller tala om, och som ingen nordlig medlem av det etablissemanget kan eller skulle bekänna sig till, och hetsigt skulle förneka om vederbörande anklagades för det. Likväl borde det förutsättas att hat förknippas med förgörelse och kärlek med bevarande, att de som förespråkar förgörelse motiveras av hat och de som förespråkar bevarande motiveras av kärlek. Att dessa normalt självskrivna associationer kastats om i den rådande diskussionen av rasfrågor påvisar den grad av kulturell dominans som den nordliga förgörelsens förespråkare nu åtnjuter, samt den grad i vilken denna dominans gjort det möjligt för dem att förvränga de allmänna uppfattningarna.

Jag bifogar en bild från aprilutgåvan av 1963 års årgång av National Geographic magazine, ett fotografi som jag blev förälskad i när jag var 13 år gammal. Det är en av mina motivationskällor, tillsammans med en del före det och många fler sedan dess. Det borde inte lämna några tvivel beträffande frågan om huruvida jag motiveras av kärlek eller hat. Kärlek är det uppenbara svaret.

- 7) Påståendet eller övertygelsen om att rasseparation är ont per se och att mångra-



KODACHROME BY THOMAS NEBBIA © N.G.S.
Sunny cloud of hair and blue eyes epitomize the Swedish look of a Stockholm beauty.

sism (olika raser som delar samma territorium eller land) och rasblandning är gott per se.

Detta påstående eller övertygelse är något ganska nytt, och dök upp först under den senare delen av 1900-talet. Det görs nästan alltid utan hänvisning till, eller erkännande av, det faktum att rasseparation är nödvändigt för rasbevarande, att skapelsen av de olika raserna möjliggjordes genom separation och att de olika raserna existerat under förhållanden av separation under hela deras existens fram tills mycket nyligen, och att mångrasismen och den följdriktiga rasblandningen oundvikligen måste resultera i raslig nedbrytning. Om detta påstående eller övertygelse accepteras så är de olika rasernas fortsatta existens ond, hela vår existens fram tills nyligen var ond, de förhållanden som skapade och bevarar de olika raserna är onda, och jordens själva beskaffenhet – som befrämjade de olika rasernas skapelse och bevarande genom sin geografiska variationsrikedom och sina avstånd – är ond.

- 8) Övertygelsen att människans olika raser borde blandas samman till en global ras, likadan över hela världen.

Detta synsätts uttryckliga förespråkare är öppet rasnihilister, förordar och söker öppet rasskillnadernas och de olika rasernas förgörelse eller förintelse – reduktion till intighet och icke-existens. De är även troliga att uttryckligen erkänna att det krävs separation för bevarande och att mångrasismen förorsakar rasblandning och raslig nedbrytning, och ser detta som en positiv utveckling och något att förhållas till. Denna syn eller övertygelse finns naturligtvis underförstådd i den dominanta kulturens och maktstrukturens värderingar, politik, handlingar och program, liksom rasförgörelse – eller i praktiken och mer sanningsenligt nordlig rasförgörelse – är den oundvikliga konsekvensen av deras bruk, och varje öppet motstånd mot detta synsätt – såsom varje uttryckligt stöd för rasligt bevarande – möter garanterat stark fördömlighet. Men medan de flesta medlemmar av det härskande kulturella och politiska etablissemanget undviker att öppet erkänna detta faktum, erkänner förespråkarna av en enda global och sammanblandad människoras öppet detta mål som sin dröm eller vision om framtiden, såsom John Lennon gjorde i sin sång *Imagine*, och befrämjar det med en glöd lik den religiösa millenniumfanatismen och ser detta utopiska ”fredliga konungadöme” eller ”människlighetens brödraskap” som människans oundvikliga och predestinerade levnadsöde som det vore meningslöst att motsätta sig och som borde välkomnas och hyllas som framåtskridande, när det i verkligheten utgör en radikal omkastning av människlighetens naturliga rasförhållande och förgör människlighetens olika raser såsom de existerat under de senaste 20.000 åren och längre. Som regel är denna övertygelse troligare att öppet uttryckas och erkännas i Europa än i Förenta staterna. Följande utdrag ur en spalt av Staffan Heimerson, en välkänd svensk journalist och utrikeskorrespondent, som publicerades i den större svenska tidningen *Aftonbladet* den 1 januari 2000 (notera datumet; det är symboliskt) är ett bra exempel:

Alla grupper blir minoriteter

[E]n ändring är på gång. Ändringen som kommer är, att vi alla på jorden blir en och samma ras. Strax kommer vi alla att se ungefär likadana ut. Inte bara i klädsel. Vi får alla också samma hudfärg. Lite mörkare än nu, om vi är vita kaukasier. Lite ljusare, om vi i botten har en afrikansk bakgrund. Lite rundare ögon än nu i öst, lite snedare ögon i väst.

Denna sammansmältningprocess är redan påbörjad. Den accelererar. Denna ändring är [...] det viktigaste som händer i det nya årtusendet. Det är den – mera än frihandel och multinationella företag – som är den verkliga globaliseringen.

Det är ingen utopi. Det är ett statistiskt faktum, att vi blandar oss som aldrig förr. De etniska gränserna bryts upp. Detta händer mitt framför ögonen på oss medan vi samtidigt i anständighetens namn förfasar oss över konflikter [...]. Men dessa konflikter är undantagen, etnocentricitetens, jingoismens, xenofobins sista dödsryckningar. I den stora bilden är barriärerna brutna. Detta kommer att förstärkas i det fredspräglade 2000-talet. Alla grupper blir minoriteter.

Det är, som i det mesta, Amerika som går i täten. I nästa generation är ingen folkgrupp där - inte vita kaukasier, inte svarta, inte hispanics, inte asiater - i majoritet. Alla grupperna är minoriteter. Det är resultatet av att det unga Amerika blandar sig kors och tvärs, huller om buller. Det är en sociolog i ett annat invandrarsamhälle, australiern Donald Horne, som sagt: "Den bästa assimileringen sker i sängen."

Amerika är på inget sätt ensamt. I Indien gifter sig fler än förr över kastgränserna. I Japan, som varit kvintessensen av xenofobi, ökar antalet "internationella äktenskap" markant. Förklaringen är enkel: en ny generation entreprenörer är den nya rollmodellen, samtidigt som fler utlänningar i unga år kommer till landet. I Tyskland [...] i den tyskaste av städer, i Mercedes-Benz hjärtpunkt, i Stuttgart, är var fjärde invånare en turk. Det var också, som ni minns, just Tyskland som i senaste eurovisionsschlagerfinalen representerades av en turkisk grupp.

Denna nya fördomsfrihet med dess så löftesrika frukt äger rum samtidigt som vi för oss själva ältar "etniska motsättningar" och "tilltagande rasism". Det är precis tvärtom. Det finns inte längre något ödesmättat i en gammal filmtitels fråga: "Gissa vem som kommer på middag?" Och Kipling har fått fel när han sa: "Öst och öst och väst är väst och aldrig mötas de två." De möts på fler spelplaner än sängen. Britternas mest prestigefyllda litterära pris går inte till författare i London. Det går till det engelska språkets mästare, ena året i Bombay, nästa i Jamaica eller Durban. I världens verkliga centrum, Silicon Valley, görs fyrtio procent av alla nyetableringar av invandrare, de flesta av dem från Indien.

Charles Darwin [...] sa om djurlivet något som i 2000-talet har ännu större tillämpning på människan: "De arter som överlever är inte de som är mest intelligenta eller de starkaste. Det är de som bäst kan anpassa sig till förändringar." Anpassning pågår – [...]vi är] nu alla på väg att bli kreoler. Härligt!

Notera att termen "kreol", som ursprungligen hänvisade till en fransman född i Västindien, nu allmänt används i Europa som en benämning på personer av rasblandad härkomst. Om vi alla vore kreoler så skulle det uppenbarligen inte finnas några nordeuropéer, eller någon av mänsklighetens övriga historiska raser. Jag, för att nämna en person, betraktar inte icke-existensen av den nordliga rasen, som jag älskar, eller de övriga människoraserna, som framåtskridande eller som någonting härligt, och anser att denna övertygelse, understödd och belönad som den är av den dominanta maktstrukturen och av dem som anpassar sig efter dess värderingar, är en av de perversaste, ondaste och farligaste föreställningar som någonsin hemsökt människors sinnen. Likt andra farliga föreställningar är dess konsekvenser destruktiva, och för närvarande och under överskådlig framtid är dess destruktiva verkan nästan uteslutande riktad mot den nordliga rasen. Att denna plan för nordlig rasförgörelse åtnjuter sådant utbrett och intensivt stöd bland den nordliga rasens ledarskapselement är bevis för den poäng jag gjorde ovan att det onda och den skada som nu förövas av den nordliga rasen inte riktas mot andra raser utan mot den själv.

Min dröm eller vision om framtiden, som jag uttryckt ovan, är tämligen annorlunda. Även jag hoppas på fred och vänskap mellan människosläktets alla raser, men grundad på ömsesidig respekt och erkännande av varandras existens och vitala rättigheter och intressen, i synnerhet varje ras rätt att existera och vara trygg i sin existens och i sin besittning av sina egna hemländer. Detta är drömmen eller visionen om en mänsklighet och värld som är ett "konungadöme av många boningar", där varje ras är trygg i sin egen boning och där robusta staket (garanterade rasgränser) främjar grannsämja. Detta är den framtidsvision jag kallar för *Det rasliga fördraget*.

Följande urval av e-postkorrespondens kommer från personer som är förespråkare av nordlig förgörelse, antingen uttryckligen genom att öppet förespråka nordlig förgörelse, eller underförstått genom att motsätta sig nordligt bevarande, och som vanligtvis bifogar ett eller flera av de ovan uppräknade argumenten för att rättfärdiga sin ståndpunkt. Slutpoängen i alla dessa argument är att den nordliga rasen inte borde bevaras, inte borde tillåtas fortsätta att existera, inte borde tillåtas kontrollera sin egen existens och inte borde få vara trygg i sin existens eller i sin besittning av sina egna hemländer. Argumenten söker rättfärdiga detta på olika sätt, men slutpoängen är densamma.

Ämne: Raslig separation

Datum: tisdag 17 november 1998, 18:01:59 -0700

Från: rice

Till: archon@racialcompact.com

Lustigt hur dina "rasliga nationer" reserverar de industrialiserade och resursrika områdena åt vita, medan minoriteterna skuffas samman på den sketnaste marken i landet.

Du är bara ytterligare en inskränkt nazist skrudad i självbedrägliga fantasier. Du får mig att skämmas för min ras.

Jeff Rice

Richard McCulloch kommenterar:

Eftersom herr Rice förefaller motsätta sig sin ras bevarande och vara för dess utplåning så torde detta med att skämmas för sin ras vara en banal sak, som att strö salt i de största tänkbara sår. Trots att han klandrar mig för sin skam misstänker jag att den, och hans hat mot sin ras, var fullt utvecklad långt innan han upptäckte min hemsida.

Långt ifrån att vara ”den sketnaste marken i landet” skulle de områden som i mitt delningsförslag valts ut åt de icke-nordliga nationerna för närvarande inrymma världens fjärde största ekonomi, och är så attraktiva platser att bo på att de ofta hänvisas till som ”Solbältet” och har upplevt sin största befolkningstillväxt under det senaste halvsekle. Men jag tvivlar på att herr Rice invändning verkligen är riktad mot det specifika territorium som jag tilldelar de icke-nordliga raserna. Jag misstänker att hans invändning har att göra med det nordliga bevarandet självt och den rasseparation det kräver, och att hans invändningar inte skulle vara mindre även om mina tilldelningar var helt omvända och jag gav de icke-nordliga raserna det territorium som jag tilldelar den nordliga rasen. I detta hänseende är det värt att notera att han inte erbjuder något alternativt delningsförslag eller ens konstruktiv kritik.

Den ”inskränkta nazist”-anklagelsen är ett exempel på smutskastning, en vanligt använd taktik av dem som inte kan eller är ovilliga att diskutera frågan om rasbevarande. Eftersom ingen definition av dessa termer ges tjänar de bara till att undvika och förvanska frågorna. Är en person som vill att hans ras bevaras, som vill att hans ras fortsätter att existera, en ”inskränkt nazist”? Eller gäller denna term bara människor som vill att den nordliga rasen ska bevaras? Är själva viljan att den nordliga rasen ska existera nazism? I så fall måste den nordliga rasens blotta existens vara nazism. Är detta herr Rice definition av nazism? Detta är den definition som antyds av alla dem som likt herr Rice anklagar det nordliga bevarandets förespråkare för nazism och därigenom likställer nordligt bevarande – fortsatt nordlig existens – med nazism.

Många motståndare till nordligt bevarande är likt herr Rice ivriga att likställa, koppla samman, förknippa eller associera den nordliga rasen och dess intressen med ”nazism”, och att motsätta sig dessa intressen genom att motsätta sig nazism. Den nordliga rasens nedbrytning betraktas på så sätt som nedbrytning av nazism, och den nordliga rasens bevarande betraktas underförstått som en nazistisk ståndpunkt. Många eftersträvar naturligtvis den nordliga rasens förgörelse som sitt mål, och att likställa eller förknippa den med nazism är ett effektivt medel för att uppnå det målet. Det är egentligen inte nazism som de bestrider, utan den nordliga rasens fortsatta existens.

Enligt den rådande och utbredda logiken hos de antinordliga motståndarna till nordligt rasbevarande och fortsatt existens, likställs strävan efter nordligt rasbevarande reflexmässigt med nazism (och/eller med Adolf Hitler, den historiska profil som personifierar nazismen), och varje medlem av den nordliga rasen som stödjer eller önskar sin ras fortsatta existens, som stödjer dess mest vitala och nödvändiga intressen, eller motsätter sig orsakerna till dess förgörelse, blir reflexmässigt klassificerad som nazist. Det logiska sambandet

mellan strävan efter nordligt rasbevarande och den historiska nazismen (nationalsocialismen) från Tyskland 1933-1945, som fördöms för folkmordsartade kränkningar av andra folks och rasers rättigheter, grundar sig på påståendet att stöd för den nordliga rasens intressen – och i synnerhet stöd för dess mest vitala och pockande intressen av fortsatt existens och oberoende, samt det förhållande av raslig separation dessa intressen fordrar – ytterst leder till nazistartade folkmordskränkningar av andra rasers rättigheter. Denna logikkedja är i sin förnekelse av möjligheten till någon ståndpunkt eller något alternativ mellan de båda extremlägena av nordlig rasförgörelse genom mångrasism i ena änden och nazistartade folkmordskränkningar av andra rasers rättigheter i den andra, ett flagrant exempel på extremistiskt och reduktionistiskt resonemang, som reducerar valmöjligheterna till de två extremlägena. Detta extremistiska sätt att resonera – att stöd för nordligt bevarande nödvändigtvis leder till folkmord på icke-nordliga folk – är av central betydelse för den rasnihilistiska och mångrasistiska kritiken mot, och fördömmelsen av, den rasligt bevarande strävan. Det är även det centrala budskapet inom Holocaustutbildningen, från National Holocaust Museum i Washington till Simon Wiesenthal Center i Los Angeles och Förintelsestudiekurser i skolor och på universitet, som lär ut att den extremistiska synen att stöd för nordligt bevarande och oberoende – eller motstånd mot mångrasism, den nordliga förgörelsens orsak – ovillkorligen leder till extrema nazistartade kränkningar av andra rasers rättigheter, och att strävan efter nordligt bevarande således är liktydig med nazism och inte kan tolereras eller tillåtas. Marknadsföringen av denna "Förintelsens lärdom" – att motstånd mot mångrasism och stöd för nordligt bevarande och oberoende nödvändigtvis leder till extrema kränkningar av andra rasers rättigheter – har blivit det centrala syftet med Förintelseutbildningen, som därigenom utnyttjar Förintelsen för att befrämja mångrasism (ofta under flagg av "tolerans") och förnekandet och kränkningen av den nordliga rasens mest vitala, tvingande, grundläggande och legitima intressen – dess bevarande och oberoende, fortsatta existens och kontroll över sin existens. I ett stigande antal nordliga länder används denna falska och extremistiska "Förintelsens lärdom" för att underblåsa och motivera lagstiftning som gör det olagligt att stödja och befrämja den nordliga rasens vitala intressen, i synnerhet det förhållande av raslig separation som den behöver för sitt oberoende, välbefinnande och fortsatta existens. Jag förkastar detta extremistiska sätt att resonera och anser att det finns många möjliga alternativ att välja bland, inte bara de två extremlägena, och att ett av dessa alternativ är vad jag har beskrivit som *Det rasliga fördraget*, en filosofi om rasrelationer som befrämjar rasbevarande, rasligt oberoende och ömsesidigt erkännande och respekt för varje ras legitima rättigheter och intressen.

Ämne: En annan referens...

Datum: fredag 5 februari 1999, 21:12:52 -0500

Från: "Donatello"

Till: archon@racialcompact.com

"Mein Kampf" av Adolf Hitler. "Lebensraum" låter det bekant?

Richard McCulloch kommenterar:

Dito. En billig version av nazisttillmäle. Se kommentarerna till det föregående brevet.

Ämne: rasliga eufemismer

Datum: torsdag 24 september 1998, 09:53:03 -0700

Från: Instructional Computing

Organisation: UM - St. Louis

Till: archon@racialcompact.com

Jag antar att detta är vad de menar när de talar om att Konstitutionen förklarar att individer har sin yttrandefrihet, till och med i den omfattning att man får uttrycka sin idiotiska uppfattning över Internet. Du är ett sånt arsele ifall du verkligen tror på den dynga som du utannonserar. Likt Starrapporten finns det en del skit som borde censureras. Du försöker använda intelligent språk i förening med komprometterande prosa, men trots dina försök att slingra dig förefaller du ändå inte vara mycket mer än en kostymklädd rasist med Ku Klux Klan-mössan i bakfickan.

Richard McCulloch kommenterar:

Dito igen, men med KKK som ersätter nazisthänvisningen, vulgärare språk (ganska vanligt bland motståndare till nordligt bevarande) och krav på censur, alltihop saker som det nordliga bevarandets förespråkare ofta stöter på bland dem som vill undvika frågorna för att de är oförmögna eller ovilliga att diskutera dem och uppmuntrar deras undertryckande.

Ämne: ?

Datum: torsdag 20 januari 2000, 12:00:09 EST

Från: AphroditeFalling

Till: archon@racialcompact.com

Du är väl medveten om att oavsett vilka åsikter du än har, så kommer alla i framtiden att vara av en trevlig honungsbrun kulör...

Richard McCulloch kommenterar:

Ovanstående är naturligtvis rasnihilisternas, globalisternas och Den-enade-världens förespråkares yttersta dröm – mänskligheten reducerad till en globaliserad, likformig och monotypisk ras. Jag har inget emot människor som är av en "trevlig honungsbrun kulör", men jag vill inte att alla ska vara av samma kulör, oavsett om den är honungsbrun eller någon annan, eller vara likadana beträffande något annat särdrag i vilket mänskligheten nu åtnjuter variationsrikedom och mångfald. I synnerhet vill jag att min egen ras, den nordliga rasen, och dess särdrag och egenskaper ska fortsätta att existera i sin rådande form och kvantitet. Den nordliga rasens öde är verkligen den rasliga globaliseringens kärnfråga, för i praktiken är det den nordliga rasen som är mest hotad av mångrasismen och dess följdriktiga rasblandning, som befinner sig i tydlig och förestående fara för förgörelse, följd av vissa andra europeiska

raser. De icke-europeiska raserna är inte utsatta för någon fara under överskådlig framtid. Centralafrikas, Indiens och östra Asiens folk upplever ingen invandring från andra raser i tillräcklig omfattning för att hota eller ens förändra deras fortsatta existens. Så AphroditeFallings dröm gäller faktiskt inte alla, bara den nordliga rasen och vissa andra besläktade europeiska raser. För närvarande, och under överskådlig framtid, är det i grund och botten ett nordligt problem, en nordlig kris, som de övriga raserna inte delar. I den grekiska mytologin beskrivs Afrodite med typsikt nordliga anletsdrag. "Aphrodite Falling" betyder kanske att den nordliga rasen faller.

Följande brev är en ganska lång och kringirrande monolog som är värdefull tack vare det den avslöjar om den mentala processen hos många motståndare till nordligt bevarande:

Ämne: Är Du säker på att detta är vad du vill?

Datum: tisdag 20 oktober 1998, 23:54:50 -0400

Från: Thomas McClure

Till: *archon@racialcompact.com*

Nå, det är verkligen ett intressant ämne. Men jag undrar hur mycket det är av det som stämmer, speciellt eftersom du grundar hela din framställning på förutsättningen att ras är något konstant. Till att börja med så kommer de 0,5 [Övers. not: syftar på 0,5% genetiska skillnader] som du talar om och som skiljer oss åt aldrig att gå förlorade. Varför? För att vi alltid utvecklas. En vacker dag, kanske miljoner år från idag, kommer vi förmodligen inte att känna igen oss själva.. kanske kommer vi att förefalla vara mer icke-mänskliga än vi skulle kunna föreställa oss.

För det andra är saker och tings naturliga ordning sådan att de alltid rör sig mot större och större sammanslagningar. Kanske kommer vi alla en dag att beblanda oss till en ras, såsom du förutsäger, men detta betyder inte att det inte kommer att finnas någon osedd skillnad som existerar i våra gener, det är alltid vår fenotyp som skiljer oss åt.. Faktum är att det ofta råder större likhet mellan två människor av olika rastillhörighet, än två av samma ras.

För det tredje är att bevara en 'viss' ras snarlikt att bevara ett finger.. vi utgör alla en helhet.. svarta, vita, asiater, latinamerikaner etc...

För det fjärde är ras socialisation i sin renaste form.. hur vore det om vi en dag i framtiden grundade rastillhörighet på öronens storlek, eller näsans? eller till och med hårfärgen? Rasen är bara en mänsklig föreställning, den existerar inte på någon konkret nivå.. vi avgör vad det är som gör att en viss person tillhör en viss ras.

För det femte så är det farligt att stödja en doktrin av 'rasligt' bevarande... varför? se på hitler... se på andra grupper under historiens lopp.. antingen vi vill tro på detta eller inte.. när människor får förslag, dock inte lagar, om att förbli åtskilda, så är det något väldigt kraftfullt med den tanken, i synnerhet i förening med religion... som frodas idag och, nå, jag kan påminna dig om att en 'vi'- och 'dem'-attityd nästan naturligt utvecklar sig till vad som nästan

undantagslöst om inte halvtid slutar i krig.. se på Jugoslavien. Om människor emellertid inte präglas att göra det ena eller det andra.. så har naturen sin gång och gör vad den behöver göra för att garantera överlevnad.. ibland betyder det på bekostnad av en viss art, eller grupp eller population.. varför? för att det garanterar den evolutionära processen. Kanske kommer indianerna att försvinna först.. eller till och med de 'svarta' men vad spelar det för roll.. i synnerhet med vad jag sagt tidigare i åtanke och det faktum att ras är en mänsklig skapelse.

För det sjätte borde inte människor präglas att beblanda sig eller hålla sig till sin egen ras. Människor borde inte läras att tänka på ett speciellt sätt.. utan borde snarare tänka självständigt. Om man väljer att hålla sig till sin ras.. utmärkt! att emellertid pålägga andra att göra likaledes.. är att bli en evangelist av något slag...religion har blivit källan till mycken död och hat på denna planet. Är du redo att ta på dig en sådan ansvarsbörda... antingen du vet om det eller inte så är detta vad du gör på något 'andligt' sätt. Jag skulle definitivt inte vilja vara delaktig i ett sådant blodbad.

För det sjunde är att tänka i söndrande termer att sakna helhet. dina kartor är indelade i separata grupper. Detta är att tänka i termer av söndring.. inte att addera eller multiplicera. Enade vi stå, splittrade vi falla. Människor är bara det människor... försök att tänka bortom jorden.. det finns andra planeter... (miljoner i själva verket). Att tänka på ras, är att tänka på det som bara är estetiskt eller ytligt.. försök att föreställa dig de saker som gör oss lika.. bortom genetiken. Varför skulle vi styras gener.. djur gör det. Se en värld där människor bringas samman av symboler, föreställningar etc.. (just det som skiljer oss från djur). Så länge som människor tänker i termer av den här gruppen och den där gruppen, kommer den aldrig att tänka i helhet.. utan bara i delar. Vi kommer att sättas upp emot varandra.. om inte kroppsligen så i ande.

Slutligen, att hålla fast vid något är att frukta döden. Att frukta döden är att frukta livet självt.. och fruktan är det som hindrar en från att leva livet fullt ut. Fruktan för döden är resultatet av nästan all nöd och hjärtesorg på denna planet.. Detta kan låta besynnerligt.. men Madonna sade det bäst "det finns ingen större kraft än farvälens kraft". Tänk om du använde din begåvning till att arbeta för mänsklighetens förbättring.. istället för bevarandet av en så kallad "ras". Kristus själv antydde att det varken fanns någon 'jude eller icke-jude, kvinna eller man i hans hus.. utan vi är alla ett och delen av samma kropp.

en annan faktor är brist på gudstro, att han/hon vet bäst.. måste vi ta på oss själva att rädda oss själva, eller en "ras"... kan vi lita på att Gud kommer att göra det som måste göras åt oss... eller måste vi själva leka Gud? genom att på något andligt sätt bestämma vad som är 'förmoda' vara... förmoda vi lyfta en särskild ras över en annan? Sa inte Kristus själv att den man som slog sig mest för bröstet var den som var den störste syndaren i himlen. Vad är så stolt och viktigt med att indela oss själva i den ena eller den andra rasen? Jag undrar? Slår den person som skriver den här artikeln... sig för bröstet så stolt över den vita rasen? Träd dör, dinosaurier har dött, till och med solen dör.. borde de svarta, asiaterna, latinamerikanerna också dö? Självklart, varför? för att

det bereder väg åt det nya...och är hur saker och ting fungerar.. övergivandet av det gamla .. naturen.. visar åt det nya... Kanske kommer den vita rasen att leva under ännu en årmiljon.. eller bara 100 år, vem vet... sanningen är i själva verket att den vita rasen kommer att existera så länge som vi anser att den gör det.. i våra sinnen.. hur vi definierar eller vad vi definierar som "nordiskt" eller vitt. nordbor är inte ens verkligt vita... deras hud är mellanbrun [Övers. not: "tan"]. Men vi kallar dem inte för "tannies".

Jag bara mal på.. men poängen är nådd, tror jag. Att ras bara spelar roll såvitt vi låter den. Men om den spelar roll så låt oss högljutt predika från pulpeten om vikten av att bevara... låt oss så intensivt försöka döma människors själar..låt oss slutligen separera och förlora varandra ur synhåll, "denna grupp" mot "denna grupp" och låt oss snart därefter.. ha missförstånd.. vara medvetna om att vi är 'så' viktiga att bevara.. på grund av min ögonfärg.. eller hårfärg.. eller för att vi saknar vissheten om att naturen kommer att ta hand om saker och ting, trots att den har gjort det i miljoner år.. eller miljarder. Låt oss då dra ut i krig och döda varandra och slutgiltigt utrota en av raserna, (aztekerna, indianerna, andra stammar, grupper.. om du behöver en påminnelse.. Jugoslavien). I slutändan kommer det inte den vita rasen.. utan den svarta rasen.. men det spelar ingen roll.. det är i själva verket så som saker och ting fungerar kommer vi att säga... hellre 'dem' än 'vi' kommer vi att trösta våra samveten med.

Eller så kanske vi istället kan.. glömma allt detta prat om ras och spendera vår energi på annat.. som på att mata de miljontals hungriga människorna i världen, som på att försöka begränsa befolkningsexplosionen, göra oss kvitt aids.. kanske kan vi till sist lära oss att omfamna varandra som en mänsklig ras..och glömma våra ytliga skillnader.. kanske kan vi lita på att naturen har gjort ett superbt arbete med att hålla människorasen vid liv och kommer att besluta att de 0,5% som kommer att gå förlorade kommer att var små jämfört med de övriga 95 procenten. Dessutom kommer vi kanske att dra oss till minnes att naturen alltid garanterar mångfald.. till och med mellan en särskild art, och göra oss kvitt våra farhågor...istället kanske vi kommer att lära oss att lita på varandra och lära oss att dela med oss.. och se oss själva som en.. ras under Gud. Kanske kommer vi slutligen att komma att leva sida vid sida komma att förstå varandra bättre än vi någonsin gjort och slutligen lära oss att leva, älska, arbeta och leka tillsammans... kanske kommer vi att beblanda oss.. inte för att vi funderar på det... utan för att ras inte existerar i våra sinnen.. och att älska någon bestäms av personens karaktär snarare än av hans eller hennes hudfärg, hårfärg eller vad annan slags färg.. form eller storlek.

Kanske kommer vi av det skälet att komma att förstå varandra som vi aldrig gjort tidigare.. och älska varandra mer för det... (vi älskar våra familjer mest) varför? för att vi har levt sida vid sida under så lång tid... Denna stora kärlek mellan människor kommer kanske att föra oss till den högsta evolutionsnivå vi någonsin upplevt (vi vet alla hur underbart det är att vara förälskade, det största av allt) kanske kommer detta att föra oss till plats vi annars aldrig skulle ha begivit oss till.. se på världen.. med blandning.. skulle det aldrig ha funnits några Oprah Winfreys eller Steven Spielbergs eller ens Tiger Woods, eller ens Keneau Reeves, Mariah Careys... etcc.. eller ens någon moder Teresa.. vad

kan vara så dåligt med blandning.. borde vi göra det för beblandningens egen skull? Naturligtvis inte.. inte mer än vi borde 'bevara' en särskild 'ras'.. Vi är människor.. den mänskliga rasen.. och tills vi lär oss detta kommer vi alltid att missförstå varandra och ha konflikter mellan varandra och på så sätt lida... och som ett resultat inte inse vår största potential.. en människa borde varken försöka beblanda sig eller förbli sin ras trogen utan borde snarare älska någon för vad den personen är som helhet..inte på grund av vederbörandes rastillhörighet utan för vad personen är. Kanske kommer du att en dag, som John Lennon en gång sa, "före dig med oss".

Ämne: raslig mångfald

Datum: söndag 23 augusti 1998, 00:31:12 -0300

Från: "Dennis Durbin"

Till: *archon@racialcompact.com*

mycket underhållande. Särskilt gillade jag hur du gav bort Texas och Arkansas till de svarta. De vita skulle dock behålla San Diego. Vi behöver lite sol. Florida också. Se här, den första artikeln Raslig mångfald förefaller vara sakligt korrekt. Raser är ett resultat av divergerande evolution förorsakad av geografisk isolering av befolkningar av samma art under en tidsperiod. Sedan talar du om biologisk raslig mångfald, vilket är något nytt för mig. Raslig mångfald, som du beskriver den, har inget biologiskt rättfärdigande. Det är verkligen sant att rasblandade födslar kommer att bli resultatet av förlusten av raslig unikheter. Som du korrekt förklarade har varje distinkt ras distinkta och identifierbara särdrag som dämpas av rasblandning. Men en arts styrka eller hälsa, om du så föredrar, ligger i dess genetiska mångfald. Subpopulationer, raser, är mycket likformigare genetiskt än en rasblandad befolkning. Subpopulationer är mottagligare för sjukdomar och andra befolkningsåkommor än rasblandade (genetiskt mångskiftande) befolkningar, till exempel de svarta och syckle cell-anemi (stavning? du förstår). Därför är en genetiskt mer mångskiftande befolkning en ekologiskt friskare befolkning och därför mer att föredra för den totala befolkningen som helhet.

Notera. Dina rapporter, jag läste inte alla av dem, klassificerar felaktigt latinamerikaner som en raslig enhet istället för en kulturell sådan. Latinamerikaner kan vara det mest rasblandade folket på planeten. Det finns vita (blonda, brunetter, rödhåriga), svarta, mestiser, amerikanska indianer och varje tänkbar kombination av de uppräknade. Därtill finns det många regionala skillnader. Till exempel så är puertoricaner vita och svarta, men mestadels är de en blandning av de två med mycket lite indiansk påbrå, medan mexikaner är vita och indianska, mestadels mestisiska med lite svart påbrå. I slutändan kommer USA att mer se ut som människorna i Venezuela, Brasilien eller Colombia (som har samtliga av ovan nämnda kombinationer) snarare än det rasligt mångskiftande USA som du föreslår. Jag vet inte om det är bra eller dåligt, men jag tror att i USA kommer långsamt, slutgiltigt att hända. Med stora fickor av "rasligt mångskiftande" grupper naturligtvis precis som man kan se i latinamerika. Jag är inte säker på att jag verkligen förstår ditt förslag

om rasmångfald, men om du använder vetenskap för att förklara det så borde du berätta hela historien.

Richard McCullochs svar:

Bäste herr Durbin,

Raser är biologiska enheter, och därför är raslig mångfald biologisk mångfald. Raser skapades genom evolutionen, en biologisk process, och bestäms med genetiska (dvs. biologiska) metoder, liksom mer omfattande taxonomiska kategorier såsom arter och släkten. Sådana förkämpar för biologisk mångfald som Edward O. Wilson erkänner faktum att raslig mångfald är en nyckelkomponent i den biologiska mångfalden. Jag förstår inte vad du menar när du skriver att raslig mångfald inte har något "biologiskt rättfärdigande" då den skapades på biologisk väg och representerar ett stadium i den biologiska evolutionens process, vilken har skapat all existerande biologisk mångfald, såvida du inte hävdar en godtycklig tröskel för biologisk mångfald som exkluderar raslig mångfald. Slutpoängen är att raslig mångfald är liktydig med biologisk mångfald, och människosläktets biologiska mångfald som helhet är som störst när graden av raslig mångfald är som störst.

Det argument om "livskraftiga hybrider" som används av rasblandningsförespråkare och som gör gällande att en rasblandad eller hybridiserad befolkning åtnjuter mer tålighet, livskraft eller motstånd mot sjukdomar än åtskilda och distinkta befolkningar, är ett svårt argument att bemöta på grund av att det är något av ett skenargument. Varje gång jag försökt utreda det eller fastslå fakta har jag funnit att det inte finns någonting relevant i argumentet när det tillämpas på någon nivå ovan nivån för boskapsuppfödning. Till och med detta underlag är av blandad natur, eftersom det för varje exempel på hybridisering för att skapa överlägsna egenskaper finns ett lika stort eller större antal exempel på selektiv inavel för att skapa önskade egenskaper. Men det är egentligen något av en rökridå, eftersom rasblandningsförespråkarna egentligen inte motiveras av en önskan att producera en överlägsen människoras, och egentligen inte tror på att blandning kommer att uppfylla det syftet. Det är inte det som driver rörelsen i riktning mot raslig panmixis. Mänsklighetens livskraft eller motståndskraft mot sjukdomar är egentligen inte en relevant fråga. De distinkta raserna upplevs inte brista vad beträffar livskraft eller motståndskraft mot sjukdomar, så till och med om det vore sant att hybridisering skulle frambringa en viss grad av utbyte på detta område skulle det i hög grad vara irrelevant. Detta argument tycks dyka upp främst i debatter om överlägsenhet kontra underlägsenhet, som tenderar att föras på en mycket låg intellektuell nivå, där det nyttjas av rasblandningens försvarare för att bestrida påståendet från motståndarna till rasblandning att blandning kommer att frambringa en undermålig befolkning. Men återigen är slutpoängen att denna fråga är i hög grad irrelevant för mig. Jag försöker inte rättfärdiga rasbevarande på grundval av att de distinkta raserna är livskraftigare eller motståndskraftigare mot sjukdomar än vad en blandad befolkning skulle vara. De olika människoraserna har ett värde och en betydelse för mig som överstiger dessa bekymmer. Deras

existens är ett mål i sig självt. Bekymmer om livskraft och motståndskraft mot sjukdomar är blott ett medel för att uppnå ett mål.

Du har helt rätt i att "latinamerikaner" inte är en riktig raskategori, men du misstar dig när du skriver att jag felaktigt klassificerar dem som en sådan. Som jag förklarar i min essä "Rasliga befolkningsprognoser" [Övers. not: Se kapitel V i boken *Det rasliga fördraget*; ta hem den via www.preservationist-books.com/DRF.pdf]: "Den latinamerikanska kategorin är rasligt mångskiftande, men består huvudsakligen (till omkring 90%) av personer av ren eller blandad (mestisisk) ameriindiansk härkomst från Mexiko eller Central- och Sydamerika. Återstoden (omkring 10%) är mestadels mediterränid eller kongoid."

Latinamerikaner är inte bara en otillbörlig rasenhet; du misstar dig när du klassificerar dem som en kulturell enhet, eftersom latinamerikaner är nästan lika kulturellt mångskiftande som de är rasligt mångskiftande. De är i själva verket inget mer än en ganska artificiell och oriktig (och därför inadekvat) demografisk enhet med föga mer än sitt språk gemensamt, och därför bör hänvisningar till dem vara noggrant uttryckta. Då regeringsstatistiken i allmänhet inte skiljer mellan olika rasliga och kulturella element i de latinamerikanska befolkningarna, är den källa till en stor del av den oriktiga raskategoriseringen. Jag skulle vilja se en omsorgsfullare rasklassificering av den latinamerikanska befolkningen.

Hälsningar

Richard McCulloch

Ämne: Fw: raslig mångfald, etc.

Datum: måndag 31 augusti 1998: 19:18:00 -0300

Från: "Dennis Durbin"

Till: archon@racialcompact.com

VARFÖR INTE GÖRA ÅTSKILLNAD PÅ GRUNDVAL AV HÅRFÄRG, BLONDA FÅR BO I OREGON, RÖDHÅRIGA I RHODE ISLAND? BLONDA BORDE BARA BILDA PAR MED BLONDA, RÖDHÅRIGA MED RÖDHÅRIGA.

SKULLE INTE DET UPPRÄTTHÅLLA MÅNGFALDEN ENLIGT DIG??. VAD DU I SJÄLVA VERKET UPPRÄTTHÅLLER ÄR GENETISK VARIATION INTE MÅNGFALD. DU FÖRSVAGAR I SJÄLVA VERKET GENPOOLEN GENOM ATT ELIMINERA GENER INOM HELA BEFOLKNINGEN TILL FÖRMÅN FÖR HOMOGENARE SUBPOPULATIONER. DITT RESONEMANG ÄR BRISTFÄLLIGT. ÅTERIGEN ÄR DET GENETISK MÅNGFALD SOM ÄR NYCKELN TILL ARTERS OCH BEFOLKNINGARS HÄLSA. DIN FÖRESTÄLLNING OM RASLIG SEGREGATION SKULLE MÖJLIGTVIS KUNNA LEDA TILL UTVECKLINGEN AV OLIKA MÄNNISKOARTER. DETTA SKULLE VARA MÅNGFALD I BEMÄRKESEN ATT DET SKULLE FINNAS FLER ARTER, MEN VARJE ART SKLLE HA MINDRE GENETISK MÅNGFALD

ÄN DEN URSPRUNGLIGA BEFOLKNINGEN. LÄS VIDARE JAG HAR
KOMMENTERAT EN DEL AV DINA MOTBEVISNINGAR.

[Övers. not: Nedan har "Dennis Durbin" citerat Richard McCullochs föregående svar i sin helhet och infogat sina egna kommentarer i versaler.]

Från: archon archon@racialcompact.com

Till: ddtraveler

Ämne: re: raslig mångfald etc.

Datum: måndag 31 augusti 1998, 11:47 AM

Bäste herr Durbin,

Raser är biologiska enheter och därför är raslig mångfald biologisk mångfald. INGA ARTER ÄR BIOLOGISKA ENHETER. RASER ÄR HELT ENKELT VARIATIONER INOM ARTEN. Raser skapades genom evolutionen, en biologisk process, och bestäms av genetiska (dvs. biologiska) medel, liksom mer omfattande taxonomiska kategorier såsom arter och släkten. ALLA KLASSIFIKATIONER UTÖVER ARTEN (SLÄKTE, FAMILJ) ÄR MÄNSKLIGA PÅFUND SOM ANVÄNTS FÖR ATT KLASSIFICERA LIKNANDE ARTER. DE ENDA TYPER AV ORGANISMER SOM EXISTERAR ÄR ARTERNA SJÄLVA. ARTER ÄR ETT RESULTAT AV EVOLUTIONEN. SLÄKTEN UPPFANNS FÖR ATT UNDERLÄTTA FÖR VETENSKAPSMÄNNEN. Sådana förkämpar för biologisk mångfald som Edward O. Wilson erkänner faktum att raslig mångfald är en nyckelkomponent i den biologiska mångfalden. JAG TROR ATT PROBLEMET ÄR ATT DU FÖRVÄXLAR MÅNGFALD MED VARIATIONSRIKEDOM. Jag förstår inte vad du menar när du skriver att raslig mångfald inte har något "biologiskt rättfärdigande" då det skapades på biologisk väg och representerar ett stadium i den biologiska evolutionens process, vilken har skapat all existerande biologisk mångfald, såvida du inte hävdar en godtycklig tröskel för biologisk mångfald som exkluderar raslig mångfald. INGET BIOLOGISKT RÄTTFÄRDIGANDE I BEMÄRKElsen ATT RASERNA BEHÖVER HÅLLAS ÅTSKILDA FÖR ATT ARTEN SKA VIDMAKTHÅLLA SIG SJÄLV. VILKET SYFTE BIBRINGAR SEPARATIONEN? VAD ÄR MÅLET MED DITT IDEAL AV RASLIG MÅNGFALD? ÄVEN OM RASLIG MÅNGFALD (OLIKA RASER) VISSERLIGEN ÄR ETT RESULTAT AV EVOLUTIONEN UTGÖR DET INTE NÅGOT RÄTTFÄRDIGANDE FÖR ATT FYSISKT SEPARERA RASERNA. VILKET SYFTE TJÄNAR DET? KOLONISATÖRERNA GJORDE MISSTAGET ATT INTRÄDA PÅ EN NY KONTINENT SOM REDAN BEFOLKADES AV EN ANNAN RAS. SEDAN TOG DE DIT SVARTA SLAVAR. RASBLANDNING VAR DÄRFÖR OUNDVIKLIGT. PRECIS SOM TVÅ "HUNDRASER" ELLER EN AMERIKANSK MUS OCH EN EUROPEISK MUS KOMMER ATT PARA SIG OM DERAS GEOGRAFISKA ISOLERING UPPHÖR. DEN KÖNSDRIFTEN ÄR DEN MEST GRUNDLÄGGANDE AV ALLA

ORGANISMER OCH SKILLNADER I HUDFÄRG HAR INTE DÄMPAT PASSIONEN MELLAN KÖNEN.

EN ANNAN POÄNG HERR MCULLOGH, VARFÖR BEGRÄNSA DIN BIOLOGISKA MÅNGFALDSSEGREGATIONSMODELL TILL HUDFÄRG. VARFÖR INTE HÅRFÄRG OCH ÖGONFÄRG LIKASÅ? BLANDNINGEN AV DESSA SÄRDRAG SKULLE OCKSÅ RESULTERA I FÖRSVAGAD "BIOLOGISK MÅNGFALD" ENLIGT DIG. Slutpoängen är att raslig mångfald är liktydigt med biologisk mångfald, och människosläktets biologiska mångfald som helhet är som störst när graden av raslig mångfald är som störst.

NEJ DEN BIOLOGISKA MÅNGFALDEN ÄR SOM STÖRST NÄR GENPOOLEN ÄR SOM STÖRST. SLUMPMÄSSIGA KOMBINATIONER KOMMER ATT RESULTERA I DE MEST MÅNGSKIFTANDE (VARIERANDE) FENOTYPERNA. UPPFÖDNING AV ORGANISMER SOM ÄR MER LIKA RESULTERAR HELT ENKELT I SAMMA SÄRDRAGS FORTBESTÅND OM OCH OM IGEN. Det argument om "livskraftiga hybrider" som används av rasblandningsförespråkare och gör gällande att en rasblandad eller hybridiserad befolkning åtnjuter mer tålighet, livskraft eller motstånd mot sjukdomar än åtskilda distinkta befolkningar, är ett svårt argument att bemöta på grund av att det är något av ett skenargument. Varje gång jag försökt utreda det eller fastslå fakta har jag funnit att det inte finns någonting relevant i argumentet när det tillämpas på någon nivå ovan nivån för boskapsuppfödning. Till och med detta underlag är av blandad natur, eftersom det för varje exempel på hybridisering för att skapa överlägsna egenskaper finns ett lika stort eller större antal exempel på selektiv inavel för att skapa önskade egenskaper. Men det är egentligen något av en rökridå, eftersom rasblandningsförespråkarna egentligen inte motiveras av en önskan att producera en överlägsen människoras, och egentligen inte tror på att blandning kommer att uppfylla det syftet. JAG HÅLLER MED OM ATT ÄR VAD SEGREGATIONISTERNA VILL LIKT ADOLF HITLER OCH HÄRSKARRASEN. Det är inte det som driver rörelsen i riktning mot raslig panmixis. Mänsklighetens livskraft eller motståndskraft mot sjukdomar är egentligen inte en relevant fråga. De distinkta raserna upplevs inte brista vad beträffar livskraft eller motståndskraft mot sjukdomar, så till och med om det vore sant att hybridisering skulle frambringa en viss grad av utbyte på detta område skulle det i hög grad vara irrelevant. Detta argument verkar dyka upp främst i debatter om överlägsenhet kontra underlägsenhet, som tenderar att föras på en mycket låg intellektuell nivå, där det nyttjas av rasblandningens försvarare för att bestrida påståendet från motståndarna till rasblandning att blandning kommer att frambringa en undermålig befolkning. Men återigen är slutpoängen att denna fråga i hög grad är irrelevant för mig. Jag försöker inte rättfärdiga rasbevarande på grundval av att de distinkta raserna är livskraftigare eller motståndskraftigare mot sjukdomar än vad en blandad befolkning skulle vara. De olika människoraserna har ett värde och betydelse för mig som överstiger dessa bekymmer. DET ÄR DIN VÄRDERING MEN SAKNAR VETENSKAPLIG GRUND. Deras existens är ett mål i sig självt. VARJE

ORGANISM ÄR ETT MÅL I SIG SJÄLVT MEN HAR FÖRMÅGAN ATT FÖRA VIDARE SINA EGENSKAPER TILL KOMMANDE GENERATIONER OCH DÄRMED BRINGA DEN EVOLUTIONÄRA PROCESSEN ATT FORTSÄTTA. Bekymmer om livskraft och motståndskraft mot sjukdomar är blott ett medel för att uppnå ett mål.

Du har helt rätt i att "latinamerikaner" inte är en riktig raskategori, men du misstar dig när du skriver att jag felaktigt klassificerar dem som en sådan. Som jag förklarar i min essä "Rasliga befolkningsprognoser": "Den latinamerikanska kategorin är rasligt mångskiftande, men består huvudsakligen (till omkring 90%) av personer av ren eller blandad (mestisisk) ameriindiansk härkomst från Mexiko eller Central- och Sydamerika. I EN ELLER ANNAN GRAD, MEN DET BEROR PÅ DERAS GENOTYP. LATINAMERIKA ÄR ÄVEN KRAFTIGT PÅVERKAT AV "SVARTA" GENER. PUERTO RICO, VENEZUELA, BRASILIEN, DOMINIKANSKA REPUBLIKEN, KUBA, HONDURAS. Återstoden (omkring 10%) är mestadels mediterränid eller kongoid."

Latinamerikaner är inte bara en otillbörlig rasenhet; du misstar dig när du klassificerar dem som en kulturell enhet, eftersom latinamerikaner är nästan lika kulturellt mångskiftande som de är rasligt mångskiftande. JA JAG ÄR TVUNGEN ATT HÅLLA MED DIG. LATINAMERIKANSK BETYDER BARA ATT DE ÄR FRÅN ETT LATINAMERIKANSKT LAND INGENTING MER. De är i själva verket inget mer än en ganska artificiell och oriktig (och därför inadekvat) demografisk enhet med föga mer än sitt språk gemensamt, och därför bör hänvisningar till dem vara noggrant uttryckta. JA, MEN LATINAMERIKANER I ALLMÄNHET ÄR SOM NATION MER RASLIGT SAMMANHÄNGANDE. EN SVART PUERTORICAN OCH EN VIT PUERTORICAN SKULLE TILL EXEMPEL BETRAKTA SIG SJÄLVA SOM PUERTORICANER FRÄMST OCH VARA TROLIGA ATT VARA NÖJDA I EN SOCIAL SITUATION MED OLIKA "RASER" AV PUERTORICANER MEDAN SVARTA I FÖRENTA STAERNA DEFINIERAR SIN AMERIKANISM GENOM ATT KALLA SIG SJÄLVA FÖR AFRO-AMERIKANER OCH MÅNGA VITA TYCKS INTE BETRAKTA NÅGON ANNAN SOM INTE ÄR VIT SOM EN "ÄKTA" AMERIKAN. Då regeringsstatistiken i allmänhet inte skilja mellan olika rasliga och kulturella element i de latinamerikanska befolkningarna, är den källa till en stor del av den oriktiga raskategoriseringen. Jag skulle vilja se en omsorgsfullare rasklassificering av den latinamerikanska befolkningen.

DET SKULLE VARA GANSKA OMÖJLIGT PÅ GRUND AV DEN GRAD AV BLANDNING SOM HAR ÄGT RUM.

Richard McCulloch kommenterar:

Jag tog med ovanstående e-postbrev från herr Durbin som ett exempel på den passionerade intensitet man ofta stöter på bland motståndare till nordligt rasbevarande, trots att han är så uppenbart omedgörlig och dogmatisk (till och

med fanatisk) i sin syn som speglar en militant okunnighet som verkar vara allt för vanlig, att jag valde att inte svara.

Om jag skulle svara så skulle jag säga att jag vill bevara de existerande raserna som de är, inte skapa nya raser eller arter, och att sådant bevarande per definition inte eliminerar gener eller minskar mångfalden, utan bevarar den genetiska mångfald som nu råder. Bevarandet av existerande subpopulationer eliminerar inte gener inom befolkningen som helhet. Tvärtom. Det är naturligtvis herr Durbin som önskar minska mångfalden, men förnekar detta med sitt påstående att raslig mångfald inte är mångfald. Hans argument söker rättfärdiga den rasliga mångfaldens förgörelse på grundval av att rasblandning skulle frambringa en friskare befolkning, men till och med om det vore hypotetiskt sant finns det inget märkbart behov av bättre hälsa eller motståndskraft mot sjukdomar genom sådana medel. Folk har anpassat sig genom kulturen (inklusive den medicinska vetenskapen), inte genom att förändra sin genetiska sammansättning.

Att hävda att rasskillnader utgör variation istället för mångfald är ett försök att förringa och bagatellisera dem, och utgör ett exempel på semantisk dogmatism i form av ordlekar som söker förändra ords betydelse för att förändra verkligheten, och allt blir desto mer löjeväckande i skenet av den fanatiska pseudohänförelsen inför någon hypotetisk mångfald som varken kan ses eller vara känd, men som medför någon inbillad hälsofördel som bara kan uppnås genom rasblandning. Berätta det för de utomordentligt friska islänningarna. Långt ifrån att behöva den hybridiserade livskraftens inbillade fördelar betraktas Islands befolkning som exemplarisk för sin goda hälsa och fysiska vigör, trots att den är en av de mest inavlade befolkningarna på jorden, bestående av bara 250.000 människor som nästan uteslutande härstammar från en grundande befolkning om cirka 8.000 vikingar som anlände för omkring 1.100 år sedan.

Trots att den till viss del kanske är skämtsam, avslöjar kommentaren om att separera blonda, brunetter och rödhåriga, ett sinnelag som försöker bagatellisera rasskillnader och anlägga en rökridå för att fostra okunnighet, sammanblandning och missförstånd beträffande rasfrågan, ett genomskinligt bruk av fördunklande och undvikande som förvränger den rasliga identitetens verklighet. Är islänningarna mångrasliga på grund av att de har haft en stabil balans av blonda, brunetter och rödhåriga i sin befolkning under de senaste tusen åren? Att separera nordeuropéer på grundval av hårfärg skulle kunna vidmakthålla denna mångfald, men det skulle även att hålla dem samman i ett balanserat tillstånd såsom de befunnit sig i under tusentals år göra, så separation är inte nödvändigt för att hålla denna mångfald vid liv, och hans kommentar är enbart avsedd att vilseleda och förvirra. Nordeuropéer av olika hårfärg utgör en del av samma befolkningar, och denna variation är en raslig egenskap hos befolkningen som skulle gå förlorad om de separerades. Dessutom bestäms rastillhörigheten av många särdrag, och hår- och ögonfärg är inte rasligt bestämmande. Det finns många människor av blandad raslig härkomst med blont hår och blåa ögon som inte har en nordlig eller ens en vit rasidentitet, vilken inbegriper en stor kombination av genotypiska särdrag, inte bara ett el-

ler två i kombination med andra särdrag som mestadels är icke-nordliga eller till och med icke-vita. Vid ett antal tillfällen har jag sett en brunett med bruna ögon som varit distinkt nordlig stå bredvid en blondin med blåa ögon som mycket tydligt varit icke-nordlig.

Betoningen av att skapa en friskare befolkning, motståndskraftig eller immun mot sjukdomar, genom genetik påminner mig om eugenik, men ett sådant mål går bara att uppnå genom eugeniska bruk av att reducera fortplantningen bland de mindre dugliga eller dem med gener som ska elimineras, inte genom rasblandning som skulle ha motsatt verkan. Skandinaviens homogena befolkningar behöver inte uppblandning med andra raser för att bli friska, och de behöver heller inte delas upp efter hårfärg för att bevara sin mångfald beträffande detta särdrag.

Argumentet att raslig mångfald i själva verket är mindre mångfald, och att människans mångfald skulle ökas genom blandning till en hybrid och likformig ras i vilken den rasliga mångfalden skulle vara förintad, skulle förutsätta att våra förfäders människobefolkning för 200.000 år sedan var genetiskt sett mer mångskiftande än den nu levande rasligt mångskiftande befolkningen, att dess separation i differentierande befolkningar reducerade människans mångfald istället för att öka den, vilket vore liktydigt med en katastrof för mångfalden.

Kommentaren att rasbevarande är min värdering, men att den "saknar vetenskaplig grund" är ett exempel på rättfärdigandeargumentet att bevarandet av någonting måste rättfärdigas på någon vetenskaplig eller objektiv grund utan att tillhandahålla en norm enligt vilken rättfärdigandet kan mätas. En sådan norm skulle uppenbarligen inte kunna uppfyllas. Det kan i själva verket inte finnas något vetenskapligt rättfärdigande för existensen av över huvud taget någonting, såvida rättfärdigandet inte söks i viljan eller planen hos ett gudomligt skaparväsen, vars vilja eller plan blir den objektiva normen. Sådant rättfärdigande härrör från det värde och den betydelse som människor tilldelar någonting. När det påstås att någonting måste rättfärdiga sin existens för att bevaras måste man fråga var ett sådant resonemang slutar, vart leder det? Kan existensen av mänskligheten som helhet, eller till och med av jorden eller universum, rättfärdigas i sådana termer? Skillnaden är bara en fråga om grad, inte slag, och det är godtyckligt att säga att en sak som existerar är värd bevarande medan något annat som existerar inte är det.

Ämne: Menar du allvar?

Datum: måndag 31 maj 1999, 17:46:03 -0700

Från: "Michael A. Crane, Jr."

Till: archon@racialcompact.com

Jag skulle definitivt inte vilja leva i din värld. Yuck!

Jag tycker personligen om att ha människor av alla raser och kulturer omkring mig. Jag kan se, lukta och smaka deras mångfald. De tankar som lätt kan utbytas i det rådande systemet betyder mycket mer för mig än din galna plan.

Tillhör du dessa människor som spenderar en massa tid på att försäkra dig om att ärtorna på tallriken inte blandas ihop med nåt annat? Jag för min del tycker om att blanda ihop alltsammans och äta hellre än att svälta till döds för att jag inte kan tolerera blandning.

Jag beklagar, men jag misstänker att vi aldrig kommer att hålla med varandra om någonting. Tycker du inte att det gör livet intressantare? Det gör jag.

Vänliga hälsningar,

Michael A. Crane, Jr.

Webmaster/Konstnär/Skribent/Student

Richard McCullochs svar:

Bäste herr Crane,

Tack för ditt e-postbrev från den 31 maj. Du skrev:

”Jag skulle definitivt inte vilja leva i din värld. Yuck! Jag tycker personligen om att ha människor av alla raser och kulturer omkring mig. Jag kan se, lukta och smaka deras mångfald. De tankar som lätt kan utbytas i det rådande systemet betyder mycket mer för mig än din galna plan.”

Problemet är att de nordeuropeiska eller nordliga rastyperna (eller någon annan distinkt rastyp, japanerna till exempel) inte kan leva i din (blandrasliga) värld. De behöver rasligt homogena förhållanden, de förhållanden i vilka de skapades och i vilka de tillbringat hela sin tidigare existens, för sitt bevarande eller fortsatta existens. Deras slutgiltiga icke-existens är den oundvikliga konsekvensen av mångrasliga förhållanden på lång sikt. Olyckligtvis är detta tydligen inte uppenbart för de flesta människor vars tankar i denna fråga förefaller vara begränsade till det kortsiktiga perspektivet, men det är den fundamentala frågan avseende ämnet ras, och varje diskussion eller analys av rasfrågor som inte lyckas behandla denna fråga (vilket betyder nästan samtliga, eftersom denna fråga nästan alltid undviks, förnekas eller avfärdas som ovärdig beaktande, som om att blott nämna den vore tabu) är ofrånkomligen ytliga.

På kort sikt har mångrasliga förhållanden både sina positiva och negativa sidor (till och med jag finner en del positiva saker i dem, såsom den större lättheten att utbyta tankar, som du nämner), men på lång sikt utgör deras rasligt destruktiva konsekvenser någonting negativt av så drastiska proportioner att de vida uppväger alla deras möjliga fördelar. Till och med på kort sikt har den stora majoriteten av ”vita” människor i Förenta staterna gjort sig extraordinära och dyrbara ansträngningar för att undvika eller minimera kontakten med andra raser. Den långa och sorgliga förteckningen över ”vit flykt” från bostadsområden, städer, parker, skolor etc. som genomgår en process av raslig heterogenisering, visar att bara en liten minoritet skulle föredra att leva i din värld ifall de gavs valmöjlighet, till och med utan hänsyn till de rasligt destruktiva långsiktiga konsekvenserna.

Jag finner det underligt, eller åtminstone inkonsekvent, att du inte verkar ha någon omsorg för att bevara den rasliga mångfald du förklarar dig uppskatta. Den rasliga mångfalden kan inte fortsätta om de olika raserna inte bevaras.

Den rasliga mångfald mänskligheten åtnjuter idag skapades och bevarades genom geografisk separation, eller mer exakt genom den reproduktiva isolering som geografisk separation tillhandahöll, och dess fortsatta existens kommer an på den fortsatta förekomsten av dessa förhållanden av isolering och separation. Sett på lång sikt, är de mångrasliga förhållandenas mångfald bara ett övergångsstadium mellan de tidigare ursprungliga och rasligt homogena förhållandena av många distinkta och mångskiftande åtskilda raser och det slutgiltiga efterföljande rasligt homogena tillstånd där bara en sammansmält och likformig ras av blandat ursprung kvarstår – den ”universella ras” som enhetsförespråkarna önskar. På så sätt är paradoxalt nog de mångrasliga förhållandenas så kallade mångfald i själva verket förintaren av verklig mänsklig mångfald, och en sann älskare av människans mångfald borde därför stödja rasseparation för att bevara den. Jag har funnit att de som verkligen älskar något vill bevara det, inte förgöra det.

Det är olyckligt att regeringarna i alla de nordliga länder som nu görs mångrasliga inte var tvungna inge motsvarigheten till en ”raslig påverkansdeklaration” som, innan de tvingade in sina länder på den rådande rasligt destruktiva vägen, till fullo informerade deras befolkningar om deras handlingars långsiktiga konsekvenser. Det är i grund och botten vad min hemsida försöker utgöra, en raslig påverkansdeklaration som informerar de nordliga folken om mångrasismens rasligt destruktiva konsekvenser och om alternativ, om andra val de fortfarande kan göra för att bevara sig själva och sin rasidentitet och undvika assimilering till ett enda universellt raskollektiv. (Detta skulle naturligtvis även utgöra ett prejudikat som andra raser förhoppningsvis skulle följa.) Att vara medveten om alternativen är en lika viktig del av att vara fullt informerad som att vara medveten om den rådande färdriktningens konsekvenser. Mitt delningsförslag – eller som du formulerar det, min ”galna plan” – är en presentation av ett möjligt alternativ. Trots de dominanta kulturella krafternas alla ansträngningar att patologisera alla positiva känslor som nordliga människor kan tänkas hysa för sin ras, tycker jag inte att det är galet eller mentalt osunt att vilja att ens ras ska bevaras och fortsätta att existera. Tvärt om förefaller det mig som att viljan att ens ras ska upphöra att existera borde klassas som en form av galenskap.

Hälsningar,

Richard McCulloch

Ämne: Re: Bevarande är en allvarlig fråga
Datum: torsdag 3 juni 1999, 12:29:57 -0700
Från: "Michael A. Crane, Jr."
Till: archon@racialcompact.com

Tack för ditt svar. J

Nu till några bemötanden.

Problemet är att du ser olika raser och inte det faktum att det faktiskt bara finns en människoras. Vi har många kulturer och kommer i ett flertal färger, men det biologiska faktumet är att det bara finns en människoart. Hur som

helst så är det sant att mångfalden håller på att förändras. Vi är en global civilisation nu. Vi är inte längre isolerade i små regioner som är vitt åtskilda. Ja, kulturer kommer att sopas bort i takt med att nya tar deras plats. Det är så evolutionen eller det naturliga urvalet fungerar. Jag tror att det alltid kommer att finnas olika kulturer i olika delar av världen, men skillnaderna kommer inte att vara lika stora. Ja, på sätt och vis är det synd, men överlag så måste jag säga att det kommer att gynna mänskligheten långt mer än den berövas. En av de största orsakerna till "rasliga spänningar" består i olika seder och övertygelser. När världen en gång blivit fullt integrerad kommer det att råda mindre spänning på grund av missuppfattningar eller okunnighet eller andra kulturella skillnader. Detta skulle göra det möjligt för folk att förstå och tolerera varandra bättre.

Jag är inte så säker på att det finns något skäl att så helhjärtat försöka rädda någon kultur som önskar vara åtskild från resten. Isolationism hjälper inte denna värld att komma bättre överens. Det förstärker bara spänningar och förhindrar framåtskridande. Vad beträffar den arroganta "Vita Rasen" (som jag skäms för att vara en del av), anser jag att den hör till de större orsakerna till världens problem. De går omkring och påtvingar alla andra sina ideal och hävdar, eller åtminstone känner, att de är överlägsna. Deras utplåning (genom raskorsning) skulle inte störa mig det minsta. Jag känner inte att den vita rasen har något av unikt värde att erbjuda som kan inte ersättas av något bättre.

Världen förändras. Det finns ingen orsak att frukta denna förändring. Acceptera den och väx med resten av oss. Väx in i något bättre och förhoppningsvis fredligare. Dessutom, tror du verkligen att folk frivilligt skulle skilja sig åt i det här sent gångna stadiet? Tror du verkligen att människor som kommit att älska den del av världen de bor i ska packa sina grejer och flytta till någon plats som kan vara fullständigt ogästvänlig i jämförelse med vad de känner till och älskar hos sin rådande del av världen? Det tror inte jag. Trots att jag enligt din karta inte skulle behöva flytta, så känner jag till många människor som skulle vara tvungna att släpas sparkandes och skrikandes till de platser du föreslår att de beger sig till. Jag vet att jag inte skulle vilja bli tillsagd var jag skulle vara tvungen att bo! Jag tror inte att dina idéer är särskilt realistiska på något sätt eller i någon form. Jag beklagar, men jag tycker att du lever i en drömvärld som jag, för att nämna någon, inte skulle vilja vara en del av.

Nå, jag har inte tid att gå igenom detta och göra det till vad det borde vara. Jag har en slutuppsats att skriva och ett kapitel och ett slutprov att fullborda, och min tid rinner snabbt ut. Jag skulle vara villig att diskutera denna fråga vidare med dig om två veckor om du är redo? Det finns inget sätt för dig att övertyga mig om att du har rätt, men jag är redo att lyssna.

Vänlig hälsning,

Michael A. Crane, Jr.

Webmaster/konstnär/författare/student

Richard McCulloch kommenterar:

Det finns mycket att analysera här. Detta är uppenbarligen en intelligent person och en god student, i själva verket en mycket god student. Han har lärt sin läxa mycket väl och har kortfattat redogjort för kärnpunkterna i den rasnihilistiska ståndpunkt som han otvivelaktigt fått lära sig av en lång räckta lärare och professorer. Några exempel: förnekandet av att raser existerar eller är verkliga, det rättfärdigande för rasförgörelse som går ut på att de olika rasernas frånvaro (den mänskliga enhetstankens globalistiska dröm) kommer att bringa fred och harmoni, det globalistiska påståendet att raslig globalisering är oundvikligt och att vi måste lära oss att acceptera denna förändring även om det betyder slutet på vad vi innerligt älskar och vårdar, samt rättfärdigandet av nordlig utplåning genom demonisering av den "arroganta" vita rasen som unikt ond, varför dess fortsatta existens är särskilt misshaglig.

I sitt andra e-postbrev avslöjar han sig själv för vad han verkligen är och verkligen tror på. Hans första e-postbrev sa nästan ingenting och var till ton och innehåll snarlikt vad man hittar i ledarspalter och brev till redaktionen i åtskilliga etablerade tidningar och tidskrifter, och var därför av ringa värde eller nytta eftersom allmänheten skulle betrakta det som oförargligt. Men hans andra e-postbrev säger nästan allt, och berättar för det nordliga folket vad som kommer att hända deras ras och varför, skälet till och rättfärdigandet av dess utplåning, och säger saker som aldrig dyker upp i etablerade publikationer. Han gömmer sig något bakom termen "kultur", varmed han försöker undvika att använda termen "ras" då han inte vill erkänna rasbegreppets verklighet, men innebörden är väldigt tydlig för alla att skåda. Detta är ett erkännande som kan användas för att hjälpa till att bevisa och klarlägga det nordliga bevarandets situation för de tvivlare, undvikare och förnekare som inte vill ställas inför verkligheten.

Sådana medgivanden bör samlas och dokumenteras, till och med när de kommer från en förespråkare av nordlig utplåning av "låg rang" som denne collegeelev. (Liknande medgivanden från den nordliga förgörelsens befrämjare av högre rang skulle vara definitivare och trovärdigare, men de är sällan så ärliga eller uttryckliga beträffande sina programs konsekvenser, åtminstone inte ännu.) Om förespråkaren av nordlig utplåning gör erkännandet offentligt, i synnerhet inför medlemmar av den nordliga allmänheten istället för någon utvald och begränsad grupp, desto bättre, för då skulle det vara meningsfullt att föra diskussionen vidare och göra det ännu tydligare för publiken hur destruktiv mångrasismen är för den nordliga rasen.

Ämne: Frågor om Det rasliga fördraget

Datum: måndag 10 april 2000, 17:58:22 PDT

Från: "Ben Fisher"

Till: archon@racialcompact.com

God dag herr McCulloch. Jag måste säga att jag är mycket intresserad av din hemsida, och du är uppenbarligen en mycket hårt arbetandes, intelligent och välutbildad man. Jag har hur som helst några frågor om ditt Rasliga fördrag.

Låt mig först berätta lite om mig själv. Jag är en nordlig amerikansk tonåring, 15 år gammal. Jag tycker att dina skrivelser är ganska komplexa, men jag är ganska säker på att jag greppar dem i stora drag. Jag skulle uppskatta om du i ditt svar försökte uttrycka dig så enkelt som möjligt eftersom jag ibland inte tycker att jag greppar det du skriver helt och hållet.

Okej, låt mig till att börja med säga att jag inte ser poängen i "rasligt bevarande". Jag förstår inte varför det spelar någon roll om människor bildar olika raser eller om alla vore blandade. Jag tycker att individuella rättigheter borde väga tyngre än rasliga rättigheter. Om två människor vill fortplanta sig, vilken rätt har vi att säga att de inte får göra det ifall de inte är av samma ras? Om människor vill leva ihop med människor av olika rastillhörighet, vad har vi för rätt att säga att det får de inte? Jag tycker inte att det är rättvist att föreskriva var människor får bo, vilka de får gifta sig med, på grund av rastillhörighet. Vidare så tror jag inte att de flesta människor i Amerika, nordliga eller inte, bryr sig om rasligt bevarande. Varför påtvinga människor något när de inte vill ha det. Varför försöka skydda den nordiska rasen från utplåning om de flesta människor av den nordiska rasen helt enkelt inte bryr sig. Det är inte som om någon skulle dö i ditt så kallade "folkmord" på den nordiska rasen. Ingen kommer att lida. Endast vissa egenskaper kommer att upphöra att föras vidare. Om alla raser är jämlika, såsom du hävdar, vad spelar det i så fall för roll vilken ras det är som får sina egenskaper förda vidare och vilka som inte får det. Faktum är att för mig har ras bara lett till konflikt. Det har fått människor att förslava varandra, förgripa sig på varandra och diskriminera varandra. Vad skulle kunna vara så dåligt med att inte ha några rasskillnader? Jag beklagar ifall jag låter konfronterande, men jag vill uppriktigt höra vad du har för syn i dessa frågor. Och jag vill att du ska veta att jag respekterar dig. Dina uppfattningar är kanske till och med korrekta medan det är jag som helt enkelt inte förstår dem riktigt. Min grundläggande fråga är bara, varför är rasliga skillnader värda att bevara. Det vore vänligt av dig ifall du kunde svara på mitt brev. Tack för att du tar dig tid.

Vänliga hälsningar,

Ben Fisher

Richard McCullochs svar:

Bäste herr Fisher,

Tack för ditt e-postbrev den 10 april. Du ställde de yttersta frågorna. Jag är inte säker på att det finns verkligt definitiva svar, eller åtminstone inte uppenbart definitiva svar som de som religioner ibland påstår sig ha, men jag ska ge dig de bästa svar jag har.

Du skrev:

"Jag tycker att individuella rättigheter borde väga tyngre än rasliga rättigheter. Om två människor vill fortplanta sig, vilken rätt har vi att säga att de inte får göra det ifall de inte är av samma ras? Om människor vill leva ihop med människor av olika rastillhörighet, vad har vi för rätt att säga att det får de

inte? Jag tycker inte att det är rättvist att föreskriva var människor får bo, vilka de får gifta sig med, på grund av rastillhörighet.”

I ett rasligt homogent samhälle, såsom det våra förfäder levde i under de senaste 35.000 åren eller längre, har inte människor av olika rastillhörighet kontakt med varandra, så rasblandning och dess konsekvenser förekommer helt enkelt inte och är därför inget problem. I praktiken är det bara i mångrasliga samhällen, såsom praktiskt taget alla nordliga hemländer nu blivit, som rasblandning sker. De överväldigande beläggen från sociologin påvisar att när valet är fritt vill den stora majoriteten nordliga människor inte leva bland människor med annan rastillhörighet utan bland människor av deras egen ras. Detta är giltigt till och med för dem som gifter sig med medlemmar av andra raser, eftersom den stora majoriteten av dem föredrar att leva bland andra människor av deras egen ras istället för deras partners ras. Det är till exempel mycket få nordliga män i Europa eller i Förenta staterna som gifter sig med asiatiska kvinnor och sedan bor med sina asiatiska hustrur i Asien. De föredrar att importera dem till sitt nordliga hemland.

Jag motsätter mig inte fullständigt förekomsten av mångrasliga samhällen där människor av olika rastillhörighet skulle kunna leva tillsammans och blanda sig om de så väljer så länge som de hemländer som de olika raserna behöver för sitt bevarande förblir rasligt homogena. Brasilien och ett antal andra latinamerikanska och karibiska nationer skulle till exempel kunna fortsätta att vara mångrasliga samhällen och attrahera dem som önskar leva i ett sådant samhälle. Dessutom skulle rasblandade familjer av sådan sammansättning att de inte passar väl in i något av de tilldelade rasliga hemländerna hänvisas till de övervägande sydvästasiatiska-indiska hemländerna i södra Kalifornien och södra och centrala Florida, enligt min plan för delning av Förenta staterna.

Det finns ett pris att betala för rasbevarande. Det kräver förhindrandet av rasblandning. Det är antingen eller. Man kan inte ha både och. Man måste göra ett val mellan det ena eller det andra, och om den nordliga rasen ska bevaras är det ett val som måste göras av många miljoner nordliga människor. Jag värdesätter individuella rättigheter och intressen likväl som rasliga och samhälleliga rättigheter och intressen. Det finns gränser som avgör när den ena eller den andra vinner företräde, var den enas värden och intressen är primära – är större, viktigare, mer fundamentala, tvingande och vitala än den andras. Många anser till exempel att en individ har rätt att begå självmord, men få skulle försvara denna individuella rättighet i en så extrem grad att de medgav att det skedde på ett sätt som skadar eller försätter andra i fara. På liknande sätt vore det en extremistisk ståndpunkt beträffande individuella rättigheter att ge dessa företräde i en sådan utsträckning att de utnyttjas för att rättfärdiga och förorsaka raslig förgörelse.

Varje ras har intressen av vilka de främsta är dess vitala intresse av fortsatt existens (bevarande) och dess fundamentala intresse av kontroll över sin egen existens (oberoende eller frihet). Den nordliga rasen skiljer sig inte från någon annan ras i detta avseende. Men dess mest vitala och pockande intressen erkänns eller medges inte av den dominanta kulturen, som i själva verket

motsätter sig dessa intressen och rutinmässigt förnekar och bestrider dem till förmån för andra rasers mycket mindre viktiga sekundära (icke-vitala) intressen, som är de enda intressen som tillåts erkännas. På så sätt är den dominanta kulturen antinordlig i ordets mest extrema bemärkelse, och till och med stöder och befrämjar den nordliga rasförgörelsens och utplåningens orsaker.

Du skrev:

”Om alla raser är jämlika, såsom du hävdar, vad spelar det i så fall för roll vilken ras det är som får sina egenskaper förda vidare och vilka som inte får det. Faktum är att för mig har ras bara lett [sic] till konflikt. Det har fått människor att förslava varandra, förgripa sig på varandra, och [diskriminera] varandra. Vad skulle kunna vara så dåligt med att inte ha några rasskillnader? Jag beklagar ifall jag låter konfronterande, men jag vill uppriktigt höra vad du har för syn i dessa frågor. Och jag vill att du ska veta att jag respekterar dig. Dina uppfattningar är kanske till och med korrekta medan det är jag som helt enkelt inte förstår dem riktigt. Min grundläggande fråga är bara, varför är rasliga skillnader värda att bevara.”

Jag säger inte att alla raser är jämlika, bara att de alla har lika rasliga rättigheter. Alla raser är olika och unika, var och en med särdrag som bara den besitter och som skulle gå förlorade om den slutade att existera. Det rasliga fördraget handlar inte bara om rasligt bevarande, utan även om rasliga rättigheter, så om det praktiserades skulle ingen ras förslava eller på annat sätt kränka någon annan ras rättigheter. Jag anser att världen är tillräckligt stor för människans alla raser att fortsätta att existera i, trygga i sin egen existens och i sina egna hemländer, utan att förorsaka andra raser skada eller kränka andra rasers legitima rättigheter och intressen.

Om det inte fanns några rasskillnader så skulle alla de olika raserna och deras unika särdrag, alla de olika folkens rastyper, upphöra att finnas till och ersättas av en enda likformig blandad typ. Men detta är i teorin. I verkligheten, för närvarande och under överskådlig framtid, är de nordliga och övriga europeiska raserna den enda delen av mänskligheten som verkligen hotas av mångrasismens destruktiva konsekvenser, så vad du egentligen frågar är: ”Vad skulle vara så dåligt med icke-existensen av den nordliga rasen och dess särdrag, dess rasliga skillnader, och varför är de värda att bevara?” Nå, denna fråga fordrar verkligen ett svar av i grund och botten metafysiska dimensioner. För mig är det nästan samma sak som om du hade frågat om vikten av den fortsatta existensen av mänskligheten själv, eller allt liv, eller planeten, eller universum. Var drar man gränsen när man börjar ifrågasätta värdet eller betydelsen av den fortsatta existensen av något som existerar, av en del av existensen, innan man börjar ifrågasätta värdet eller betydelsen av hela existensen som sådan? Vart leder detta extremistiska och nihilistiska resonemang?

Jag anser att det borde råda en moralpresumtion, ett moraliskt grundantagande, till förmån för bevarande framför förgörelse. Att det som existerar inte bör behöva rättfärdiga sin existens, eller fastställa eller bevisa eller demonstrera att det är värdigt fortsatt existens. Dess rätt att existera borde förutsättas som en moralprincip. Det borde även dess rätt att vara fritt – att kontrollera

sitt eget liv och existens. Skulle du verkligen vilja ha det annorlunda, kräva att en ras bevisar sig värdig bevarande innan den skulle tillåtas att fortsätta att existera? Vem skulle göra en sådan bedömning? Jag skulle aldrig ta mig friheten att döma någon ras, varken min eller någon annan, som ovärdig fortsatt existens.

En ras är ett folk. Enkelt uttryckt älskar och värdesätter jag den nordliga rasen för att jag älskar och värdesätter många nordliga folk. Jag vill att den nordliga rasen ska förstå att existera eftersom jag vill att människor av samma typ som dessa nordliga människor som jag älskar och värdesätter ska fortsätta att existera. En del – en viktig del – av vad jag älskar och värdesätter hos dessa åtskilliga nordliga folk är uppenbart och definitivt rasligt, närmare bestämt deras unikt nordliga särdrag. Jag skulle till exempel kunna räkna upp många vackra nordliga kvinnor vars skönhet jag har beundrat och värdesatt – en skönhet som är oskiljaktig från deras nordliga rasidentitet – och vars skönhet jag vill ska bestå, men deras namn skulle inte betyda något för dig. Jag har haft många fler år på mig än du att samla denna uppskattning, men du skulle kanske kunna komma på några som du värdesätter vars namn inte skulle betyda något för mig, eller så kanske du saknar denna benägenhet, vilket förmodligen skulle förklara din beskrivning av dig själv och din brist på kärlek till den nordliga rasen klarare än något annat jag skulle kunna komma på. Dessutom finns det många celebriteter vars distinkt nordliga fysiska skönhet jag beundrat och värdesatt, dock i andra hand, då jag inte sett dem i verkligheten. Deras namn skulle du nog kunna känna till, men jag borde inte behöva namnge dem, för de är legio. De representerar också en stor del av mitt motiv för att älska och värdesätta den nordliga rasen och önska dess fortsatta existens.

Det kan vara som så att estetik är någonting subjektivt, och det skulle följa logiskt av den evolutionära teorin om sexuellt urval att männen normalt finner kvinnorna av sin ras vackrare än andra rasers kvinnor, men jag tror att man kan gå längre än så och konstatera att mänsklighetens största skönhet står att finna inom den nordliga rasen. För mig, enligt min subjektiva mening, är detta definitivt sant, och bevarandet av denna unika och exklusivt nordliga skönhet som jag älskar är förmodligen mitt mest grundläggande motiv för att önska den nordliga rasens bevarande.

Mentala och intellektuella särdrag är mindre uppenbart rasliga. Jag skulle inte kunna göra en bestämd raslig identifikation av en person grundad enbart på hans mentala egenskaper. Ändå är det ett objektiva faktum att en enormt oproportionerlig del av de kulturella bedrifterna under de senaste 3.000 åren kan tillskrivas de europeiska raserna i allmänhet och den nordliga rasen i synnerhet, och man måste anta att mentala särdrag utgör grunden för den listan av bedrifter. Huvudraserna har varit åtskilda under mer än 50.000 år av divergerande evolution. Jag anser att vi måste förutsätta att det har förekommit en del evolutionär utveckling av hjärnan och mentala egenskaper under den perioden. Evolutionär teori påvisar starkt att de åtskilda raserna inte har utvecklats i exakt samma riktning eller i exakt samma takt, utan i något isärgående riktningar och i olika hastigheter. Detta skapar ett sannolikt antagande

om att det finns genetiska skillnader i mentala och intellektuella särdrag mellan raserna. Detta är ytterligare ett motiv för att önska den nordliga rasens bevarande, då den kan besitta mentala särdrag som är av stort värde och betydelse för den här planetens och mänsklighetens framtida utveckling som helhet. Återigen måste jag betona att en ras rätt att fortsätta att existera inte borde vara beroende av dess speciella eller unika egenskapers värde, varken fysiska eller mentala, utan av den moraliska grundförutsättning till förmån för bevarande framför förgörelse. I detta hänseende har Nya Guineas *negritos* lika stor existensrätt som den nordliga rasen eller någon annan ras.

Du skrev:

”...jag tror inte att de flesta människor i Amerika, nordiska eller inte, bryr sig om rasligt bevarande. Varför påtvinga människor något när de inte vill ha det. Varför försöka skydda den nordiska rasen från utplåning om de flesta människor av den nordiska rasen helt enkelt inte bryr sig. Ingen kommer att lida. Endast vissa egenskaper kommer att upphöra att föras vidare.”

Är det sant att de flesta nordliga människor inte bryr sig huruvida deras ras blir utplånad eller inte, fortsätter att existera eller inte? Har de någonsin tillfrågats? Verkligen tillfrågats, med full kunskap om att detta inte bara är en teoretisk fråga utan på allvar? Är de fullt medvetna om krisens allvar, om mångrasismens yttersta konsekvenser? Är de fullt medvetna om alternativen? I så fall, varför blir inte det öppet erkänt och diskuterat istället för undviket och förnekad?

En kris inträffar ibland under individers liv, och mer sällan under en ras eller ett folks liv, då deras fortsatta existens beror på deras vilja att leva, på deras kärlek till sig själva, till sitt liv och sin önskan eller vilja att rädda sig själva. Den nordliga rasen står nu inför en sådan kris. Dess fortsatta existens, fortsatta liv eller bevarande, beror på dess kärlek till sig själv och dess vilja eller önskan att fortsätta sin existens. Om den inte älskar sig själv, inte värdesätter sig själv tillräckligt för att hävda sina mest vitala, mest grundläggande och mest legitima rättigheter och intressen – dess rätt att existera, att leva, att fortsätta att finnas – och gör vad den måste för att garantera dessa rättigheter och intressen, så kommer den inte att fortsätta att existera och kommer att upphöra att finnas.

Och för vad? Vad skulle vinnas genom den nordliga rasens utplåning? Som jag sade ovan är en ras människor. Den nordliga rasen är alla de människor som är av nordlig rastyp, alla de människor som jag har värdesatt och älskat och så många miljoner fler. Skulle världen bli en bättre plats utan den nordliga rasen och dess egenskaper, utan alla de människor jag har värdesatt och älskat? Skulle det ha varit en bättre plats i det förgångna utan den nordliga rasen, eller en bättre plats i vår samtid utan den nordliga rasen om den, inklusive alla de människor jag värdesatt och älskat och så många miljoner fler, inte existerade?

Är den nordliga rasens, nordliga människors, existens – existensen av Meg Ryan och Dennis Quaid, Michelle Pfeiffer och George Clooney, Nicole Kidman och Mel Gibson, Alicia Silverstone eller Matt Damon (för att bara

nämna några aktuella exempel på celebriteter), och så många miljoner fler nordliga människor – någonting ont, eller är dess existens, och deras existens, någonting gott? Är deras existens av värde, eller är den utan värde? Om det är någonting ont att den nordliga rasen och alla dessa människor existerar, varför är det ont? Är existensen av över huvud taget någon ras av ondo eller godo? Är existensen av olika raser gott eller ont, eller av värde eller utan värde? Om den nordliga rasens existens är någonting gott, om den har värde, så är det som skulle få dess existens, och existensen av de människor som utgör dess själva existens, att upphöra, någonting ont. Enligt min moral, mina värderingar, finns det en grundpresumtion till förmån för det som existerar, till förmån för att livets alla rådande former får fortsätta att finnas i sin fulla mångfald och variationsrikedom, och varje förlust av någon existerande livsform gör denna värld, och faktiskt hela universum, till någonting mindre istället för någonting större, en fattigare och sämre plats istället för en rikare och bättre plats. För mig är denna känsla intuitiv. Jag behöver inte ens fundera på den. Jag ifrågasätter den inte. Den är en given del av mitt djupaste väsen.

Jag kan naturligtvis inte genom endast min vilja påtvinga eller vidmakthålla de förhållanden som krävs för nordligt bevarande, och ej heller skulle jag vilja påtvinga dem dessa genom enbart min vilja om jag så kunde. Precis som det nordliga bevarandets rättfärdigande inte härrör från någon yttre källa, utan inifrån, från dess själva väsen och existens, på samma sätt kan inte den nordliga rasens bevarande påtvingas utifrån av en yttre kraft, utan måste komma inifrån den själv av dess egen inre vilja och önskan. Den nordliga rasen kommer endast att överleva denna kris om många miljoner av dem som utgör den vill överleva, bryr sig om sin överlevnad, älskar den och önskar bevara den. Den kommer bara att bevaras om många miljoner vill att den ska bevaras. Den kommer bara att bevaras av deras vilja.

Om majoriteten av den nordliga rasen tycker, såsom du säger att du gör, att dess existens inte är av något värde, då är den faktiskt så gott som död, för dess kärlek till sig själv och allt som den är, är död, finns ej mer, existerar inte längre – och när detta är dött är en ras eller ett folk, liksom en individ, så gott som död. Om majoriteten är såsom du beskriver dig själv, och inte älskar, värdesätter eller bryr sig om sin ras, sitt folk och dess egenskaper, då kommer inte den nordliga rasen att bevaras och kommer att utplånas. Men om majoriteten, förutsatt att de får valet – ett verkligt val, ett välinformerat val med full kunskap om de olika alternativen och deras konsekvenser – älskar och bryr sig om sin ras, anser att det den är värdefullt, av betydelse och värd att bevara, och vill att deras ras ska fortsätta att existera, då kan den fortfarande finna viljan att rädda sig själv från den förgörelse som den nu undergår. På mitt eget lilla sätt försöker jag ge dem det välinformerade valet.

Richard McCulloch

11 april 2000

Ämne: Re: Re Frågor
Datum: onsdag 12 april 2000, 16:26:00 PDT
Från: "Ben Fisher"
Till: archon@racialcompact.com

Bäste herr McCulloch,

Tack så mycket för att du tagit dig tid att skriva ditt långa och mycket tankeväckande svar på mina frågor. Jag skulle verkligen vilja diskutera en del av de saker du talat om mer, men jag har en känsla av att vi kommer att fortsätta att tycka annorlunda om just samma saker, oavsett hur jag än uttrycker dem, så vi kan lika gärna låta bli att diskutera för att inte skapa någon fientlig attityd. Jag har bara några ytterligare frågor ifall du inte har något emot att besvara dem. Jag undrar vad du har för yrke? Och bortom alla teorier, vad tror du skulle krävas för att förverkliga ditt rasliga fördrag? Tror du att det är sannolikt att attityden kommer att förändras så att det verkligen kan förverkligas? Inom vilken tidsram skulle detta ske? Om inget görs, vilket år tror du att alla nordliga särdrag kommer att vara icke-existerande? Vidare, vilken är din åsikt om vita suprematistgrupper som till exempel Ku Klux Klan? Är de värre eller bättre än rasnihilismens utövare?

Återigen, stort tack för dina svar.

Vänliga hälsningar,

Ben Fisher

Richard McCullochs svar:

Bäste herr Fisher,

Mitt yrke har inget samband med mina ansträngningar att befrämja rasbevarande.

Det rasliga fördragets förverkligande skulle fordra stödet från många miljoner människor. För närvarande förefaller det väldigt osannolikt att detta skulle ske, men det finns många okända faktorer. Den främsta av dessa är hur det nordliga folket kommer att svara om de ges ett fullt informerat val i frågan, med mångrasismens konsekvenser vida, fullt och öppet diskuterade och erkända, och det alternativ som Det rasliga fördraget erbjuder rättvist presenterat. Det kommer definitivt inte att bli lätt, men det har aldrig något storslaget mål varit.

Tidsramen för den nordliga rasförgörelsen till följd av mångrasismen kommer an på åtskilliga variabler som jag diskuterar i essäerna 8 och 9 på min hemsida, "The Nordish Crisis" och "Racial Population Projections". [Övers. not: Se kapitel V i *Det rasliga fördraget*: www.preservationist-books.com/DRF.pdf] Om rådande trender fortsätter, eller om de så bara inte kastas om genom återställandet av det normala och naturliga förhållandet av raslig separation före det här århundradets slut, kommer det inte att finnas någon fortfarande existerande nordlig befolkning. Det kommer fortfarande att finnas individer av centralnordlig rastyp, men de kommer att vara för få för att hålla

sin rastyp vid liv, och kommer på så sätt att snarare tillhöra den kategori som biomångfaldsforskare hänvisar till som "de levande döda".

Min syn på vita suprematigrupper sammanfattas bäst av följande utdrag ur "Deklarationen om rasliga rättigheter" [Övers. not: Se kapitel II i *Det rasliga fördraget*: www.preservationist-books.com/DRF.pdf]

"Erkännandet och försvaret av de rasliga rättigheter som räknats upp ovan fordrar stöd för vissa övriga närbesläktade etiska övertygelser, värderingar, handlingsätt och ståndpunkter, samt bruket av vissa etiska principer, som inkluderar följande:

1. Stöd för den etiska övertygelsen eller principen att ingen ras bör vara slav eller tjänare åt en annan, att alla raser är ett mål i sig själva och inte ett medel för andras mål, att de bör tjäna och gagna sina egna mål och inte andras mål, samt att ingen ras bör blanda sig i eller orättfärdigt påverka någon annans angelägenheter eller utveckling.
2. Motstånd mot varje doktrin eller form av raslig supremati, dominans eller herravälde, varvid en ras är dominant, härskande eller herre över en annan och styr över, regerar, dominerar eller kontrollerar en annan, antingen helt eller delvis, totalt eller partiellt, öppet eller dolt, med våld eller list."

Vad beträffar frågan om huruvida vita suprematistgrupper är värre eller bättre än rasnihilismens utövare, skulle jag vilja säga att:

1. Med undantag av en liten grupp extremister är det inte typiskt för vita suprematister att förespråka andra rasers förgörelse, utan snarare deras underkastelse under vitt styre, dominans eller kontroll. Rasnihilisterna förespråkar den nordliga rasens förgörelse, och medan både förgörelse och underkuvande är av ondo, är förgörelse ett värre ont, både för att skadan är oändligt större och för att den är slutgiltig och oåterkallelig. Ett underkuvat folk kan återvinna sin frihet, men en utplånad ras kan inte återvinna sin existens. Utplåning är för evigt.
2. Rasnihilismen är det omedelbara och aktuella hotet, medan vit supremati inte är det. Rasnihilismen är vad som verkligheten händer, starkt understödd och befrämjad av den härskande maktstrukturen med föga effektivt motstånd, och den förgör den nordliga rasen. Andra rasers förgörelse verkställd av vita suprematister äger inte rum, och är ej heller förespråkade eller troligt att ske inom överskådlig framtid. Det finns ingen indikation på något betydande befrämjande av eller stöd för vit supremati.

Richard McCulloch

18 april 2000

Richard McCulloch kommenterar:

Frågan om vilket år den nordliga rasen kommer att vara icke-existerande kan inte besvaras exakt på grund av de många variabler som inte noga kan förutsägas, men vad som är viktigt är att under mångrasliga förhållanden är det oundvikligt att den nordliga rasen kommer att försvinna. Detta fundamentala faktum varken erkänns eller diskuteras av den gängse kulturen, och som kon-

sekvens tycks de flesta människor vara omedvetna om det, och om ämnet förs på tal svarar de vanligtvis med tvivel och förnekelse. Den utbredda bristen på medvetenhet och erkännande av denna fråga kan bara beskrivas som ett djupt och tragiskt fall av raslig ovetskap och förvirring. Antropologins och sociologins moderna människostudier har fastslagit att olika människoraser som bebor samma territorium slutligen kommer att korsa sig med varandra och blanda sig samman till en blandad ras. [”Varje nu levande människobefolkning har korsat sig med varje annan människobefolkning som den haft omfattande kontakt med.” Jared Diamond, *The Third Chimpanzee: The Evolution and Future of the Human Animal*, (Harper Collins, 1992), sid. 34.] ”Slutligen” betyder att det bara är en tidsfråga. Men tiden kan vara själva problemet. Kanske kan de flesta människor inte enklet greppa eller förstå en process som sker under en lång tidsperiod, och hindras av denna kortsiktiga mentalitet från att se mångrasismens långsiktiga konsekvenser över generationerna. Tror verkligen de flesta människor att olika raser kan leva tillsammans i mångrasliga samhällen under århundraden utan fysiska, rättsliga, sociala eller kulturella hinder mot rasblandning – i själva verket med stark kulturell och social uppmuntran till rasblandning – utan att korsa sig med varandra och blanda sig samman till en hybridiserad ras i vilken den nordliga rasen och dess särdrag kommer att överväldigas och försvinna? Det är sant att populära science fictionalster som utspelar sig i en mångraslig framtid porträtterar detta som fallet, där den nordliga rasen fortfarande existerar i sin rådande form och uppenbarligen i sina rådande proportioner, men är detta realistiskt?

Vad kan förhindra rasblandning? Det enda säkra medlet för att förhindra rasblandning är reproduktiv isolering genom geografisk separation. Det är det enda som bevisligen duger för att förhindra rasblandning fullständigt under en obegränsad tidsperiod, antingen det handlar om århundraden eller årtusenden. Under oräkneliga tusentals år tillhandahölls reproduktiv isolering genom rasernas geografiska separation. Raserna levde i olika regioner av världen och hade ringa eller ingen kontakt med varandra. Detta förhållande medgav rasliga olikheter, och de olika raserna med alla sina distinkta särdrag att utvecklas genom den divergerande evolutionens process och att bevaras. Under mångrasliga förhållanden delar olika raser samma territorium och är inte geografiskt separerade. Utan det fysiska hinder eller barriär som geografisk separation tillhandahåller, vad kan förhindra, begränsa eller bromsa rasblandningsprocessen? Bara något annat hinder eller barriär, antingen rättsligt, politiskt, socialt, kulturellt eller psykologiskt, som om det inte fullständigt förhindrar den åtminstone begränsar, bromsar eller minimerar den till väldigt låga nivåer.

För européerna började den mångrasliga eran omkring år 1500 med spanjorernas och portugisernas kolonisation av Central- och Sydamerika och Karibien, dit de snart började importera kongoida slavar från Afrika. För den nordliga rasen började den mångrasliga eran strax efter år 1600 med de nordliga folkens kolonisation av Nordamerika, dit även de började importera kongoida slavar. En del av dem som hävdar att den nordliga rasen inte behöver raslig separation för sitt bevarande och att den kan fortsätta att existera

obegränsat under mångkulturella förhållanden, pekar på det faktum att den har överlevt i Nordamerika i 400 år under mångrasliga förhållanden utan uppenbar försvagning. Trots att detta kan låta som ett historiskt argument, med stöd i historien, är det i själva verket motsatsen då det ignorerar de historiska skälen eller den historiska förklaringen till varför och hur detta skedde. Dessa historiska skäl bestod av en del mycket tydliga och effektiva rättsliga, politiska, sociala och kulturella hinder och barriärer mot rasblandning som kraftigt begränsade dess omfattning och minimerade icke-europeiska geners intrång i den nordliga rasen. I en eller annan form (slaveri, segregation, rättslig sanktionering av offentlig och privat rasurskillning etc.) förblev dessa barriärer mot rasblandning i kraft till 1950-talet.

Med början under 1950-talet avlägsnades de formella rättsliga och politiska barriärerna mot blandning, och lämnade bara kvar informella sociala och kulturella hinder (eller ”tabuer”) för att verka som barriär mot rasblandning. I Förenta staterna, i synnerhet i de södra delstaterna, där den nordliga befolkningen hade byggt upp dessa sociala och kulturella hinder eller tabuer mot rasblandning som en flerhundraårig anpassning till mångrasliga förhållanden, var de tillräckligt starka för att tillhandahålla en bestående, om än avtagande, barriär för att bromsa blandningstakten. Något som också hade sin början på 1950-talet var att mångrasliga förhållanden inte längre begränsades till Förenta staterna, utan började sprida sig till de övriga nordliga länderna i Europa, Kanada och Australien, så att alla de nordliga länderna utanför öststatsblocket vid 1980-talets början inte bara saknade rättsliga eller politiska hinder mot rasblandning, utan även hade minimala sociala eller kulturella hinder mot det. Fram till 1950-talet hade de varit skyddade mot rasblandning av geografisk separation och hade därmed inget incitament eller behov av att utveckla icke-geografiska barriärer mot det. Dessutom ägde deras mångrasliga omvandling rum under och som en del av rasnihilismens och mångrasismens uppstigning till politisk, social och kulturell dominans, då alla former av raslig urskillning blev oacceptabla för den politiska, sociala och kulturella huvudströmmen. Utan starka sociala eller kulturella tabuer mot rasblandning, och med starka sociala och kulturella tabuer mot raslig urskillning, hade de övriga nordliga folken svagare försvar mot rasblandning än nordliga amerikaner, och upplevde högre rasblandningstakter som ett resultat därav.

Vad återstår då för att förhindra eller bara bromsa rasblandningstakten när olika raser bebor samma territorium när det inte finns några rättsliga eller politiska restriktioner eller förbud mot blandning utan istället politisk och rättslig policy som befrämjar det, och när de dominanta sociala och kulturella institutionerna stödjer blandning och samtidigt fördömer varje form av raslig urskillning som ren ondska? Bara de barriärer på individens, familjens och små umgängesgruppers mycket personliga plan som främjar raslig urskillning i valet av partner. Men hur effektiva kan vi realistiskt förvänta oss att denna urskillning på individ- och familjenivå ska vara på lång sikt när det större samhället och kulturen omkring dem använder all sin makt och allt sitt inflytande för att befrämja motsatta värderingar? Det är troligt att bruket av raslig urskillning i nordliga individers partnerval kommer att bli gradvis allt svårare

för varje generation eftersom andelen presumtiva partners av deras egen ras stadigt minskar till en allt mindre minoritet, vilket gör den rasliga naturen i deras urskillning allt uppenbarare och dem själva därmed till måltavla för ökande kritik och fördömelse. Så andelen nordliga individer som praktiserar raslig urskillning i sitt val av partner kommer bestämt att minska för varje generation till följd av både sociala och kulturella inflytanden och av det praktiska skälet att deras presumtiva partners av deras egen ras kommer att bli färre till antalet och därför allt svårare att erhålla.

Likt många människor som var tillräckligt gamla den dag president Kennedy mördades (jag var 14), har jag ett ovanligt klart minne av vad jag gjorde efter den traumatiska händelsen. Den kvällen, på min kusins födelsedagsfest, läste jag en artikel i den färskna utgåvan (18 november 1963) av U.S. News and World Report med rubriken "Intermarriage and the Race Problem – As Leading Authorities See It" där "auktoriteter" som Gunnar Myrdal, Ernest van den Haag, Margaret Mead och andra förnekade sannolikheten för att rasintegrationen skulle i betydande grad höja takten för rasgränsöverskridande giftermål, som vid den tiden låg på mindre än en halv procent. Jag kommer ihåg att min reaktion var mer än skeptisk – i själva verket tenderade deras förnekanden, om något, att bekräfta min övertygelse att ökad blandning av ett slag ofrånkomligen resulterar i ökad blandning av de övriga slagen – och att jag kom fram till att artikeln var ett försök att minska motståndet mot integration genom att förneka den faktiska verkligheten bakom ett av motståndets kärnfrågor. Det var i stort sett samma taktik som förespråkarna av 1965-års Reformerade Immigrationsförordning använde när de förnekade att den skulle förändra befolkningens rasliga proportioner.

Under de år som gått sedan jag såg den artikeln har jag märkt en stadig och dramatisk ökning i förekomsten och den sociala acceptansen av rasblandning, inklusive äktenskap över rasgränserna. En specialutgåva av *Time* från 1993 var i huvudsak ägnad åt ämnet för rasblandning, och förklarade att mellan 1973 och 1993 ökade antalet blandäktenskap från 310.000 till 1,1 miljoner. 1998 rapporterade den amerikanska folkbokföringen en 900-procentig ökning i antalet blandäktenskap, och en 600-procentig ökning i andelen rasblandade äktenskap från 1960 till 1998, från 150.000 till över 1,3 miljoner, där mer än 50% av dessa äktenskap var asiatisk-kaukasiska (omkring 75% av dessa utgjordes av en vit man och en asiatisk kvinna) och 25% var svart-vita (omkring 75% av dessa utgjordes av en svart man och en vit kvinna). Därmed ökade antalet blandäktenskap från 150.000 1960, till 310.000 1973, till 1,1 miljoner 1993, till över 1,3 miljoner 1998, och "vita" var inblandade i mer än 75% av dem, vilket proportionellt överensstämmer med deras andel av befolkningen. (Under perioden 1993 -1998 hade Förenta staterna en president, Bill Clinton, som öppet hyllade blandrasäktenskap som ett "botemedel" mot rasliga splittringar och prisade de sedan 1965 drastiska och tilltagande förändringarna i befolkningens rasliga proportioner, som han glatt tillkännagav skulle få euroamerikaner att bli till en minoritet vid 2050 – båda två utvecklingar som hans föregångare på 1960-talet hade förnekat skulle inträffa.) Givet dessa trender var jag mer än skeptisk när novembernumret från 1998 av

American Renaissance med gillande rapporterade om en undersökning utförd av Population Association of America som hävdade att mindre än 2% av de gifta "vita" kvinnorna hade män av annan ras (men 20% av de latinamerikanska kvinnorna och 24% av de asiatiska kvinnorna), att mindre än 3% av amerikanska giftermålen var rasgränsöverskridande och att "svarta och vita i synnerhet knappast är troligare att gifta sig med varandra nu än de var för 30 år sedan", vilket enligt mening får dess läsare att fortsätta att tro på sådan vilseledande information, då den förringar omfattningen av den rasförgörelse som redan åsamkats genom rasblandning och den tilltagande förgörelsetakt som hotar i framtiden.

Som nordlig (det vill säga nordeuropeisk) rasbevarare gäller min första invändning mot denna undersökning och dess tolkning, liksom mot den mesta allmänt publicerade statistiken, hur den definierar raserna. Den rasliga termen "vit" har blivit väldigt elastisk och är nu uttänjd i regeringsstatistiken till att inkludera stora befolkningar vars primära rasursprung inte ens är kaukasiskt – såsom majoriteten av "latinamerikaner" eller "latinos" som är mestiser av rasblandad härkomst – än mindre nordligt. Därför räknas ofta inte äkten-skapen mellan mestiser och nordeuropéer som rasblandade. Termen bortser även från konsekvenserna av blandäktenskap mellan nordeuropéer och andra kaukasier av icke-nordlig typ genom att inte räkna dessa som blandäktenskap, trots att de vanligtvis resulterar i icke-nordlig avkomma och därför måste anses ha en destruktiv verkan på den nordliga rasgruppen. Faktum är att en stor del av den rasförgörelse som den nordliga rasen lidit genom rasblandning har bestått i blandning med andra rasgrupper klassificerade som "vita" i den mesta gängse rasstatistiken. Om vår befolkning håller på att omvandlas till ett nytt Brasilien, så håller även vår "vita" befolkning på att omvandlas till något liknande Brasiliens marginellt "vita" befolkning, inte en nordlig typ av "vit" befolkning.

Min andra invändning är att denna statistik inte bryter ner de olika blandgiftermålstakterna för olika åldersgrupper, eller över tiden, så att en trend kan framträda. Om den blandäktenskapliga giftermålstakten för den gifta nordliga kvinnliga befolkningen som helhet är 2 procent, antyder detta att den blandäktenskapliga giftermålstakten för befolkningens yngre segment (de i reproduktiv ålder) är högre, eftersom takten bland det äldre segmentet är mycket lägre, då blandgiftermålstakten var under 0,5% 1963. Om till exempel takten för blandgiften för de äldsta 25 procenten nordliga kvinnor är 0,5% och takten för de näst äldsta 25 procenten är 1%, så skulle 4% bland de yngsta 25 procenten och 2,5% bland de näst yngsta procenten ge ett totalt genomsnitt på 2%. En sådan uppdelning skulle påvisa trenden, som med all säkerhet går i riktning mot en tilltagande blandraslig giftermålstakt. En uppdelning av andelen blandgiften på årsbasis skulle också påvisa trenden, och denna dynamiska rasförgörelseprocess är den trend som är av betydelse. Vi behöver se rörelserna i statistiken, rörliga bilder, inte ögonblicksbilder, så att vi kan se i vilken riktning och hur fort vårt undersökningsobjekt rör sig. Jag fruktar att trenden inte utgör anledning för nordbor att känna tillfredsställelse.

Min tredje invändning är att denna statistik är strikt begränsad till blandgiften, inte till rasblandning i den vidare och betydelsefullare bemärkelsen, som skulle inkludera varje blandraslig sexuell förening, inom eller utom äktenskapet, som resulterar i rasblandad avkomma. Vad nordligt rasbevarande beträffar, är den viktigaste statistiken inte antalet eller andelen blandgiften, utan antalet eller andelen icke-nordliga barn som föds av nordliga mödrar. I detta hänseende behöver två ytterligare möjligheter beaktas. Den första är möjligheten att nordliga kvinnor med icke-nordliga äkta män har ett betydligt högre födelsetal än de med nordliga äkta män (av olika mindre välförstådda – men ändå klart dynamiska – kulturella, sociala, psykologiska och ideologiska skäl). Den andra är möjligheten att blandningstakten är högre bland ogifta nordliga kvinnor som skaffar barn än bland gifta nordliga kvinnor. Givet en nordlig utomäktenskaplig födelsetakt som nu förmodligen ligger på över 15% är detta en betydande faktor. Om båda dessa möjligheter faktiskt råkar vara fallet, såsom mina observationer och andra belegg får mig att tro är troligt, så är den verkliga nordliga rasblandningstakten, mätt i andelen rasblandade barn födda av nordliga kvinnor, kanske omkring 25% högre än andelen gifta nordliga kvinnor i sina bästa fertilitetsår med icke-nordliga äkta män, det vill säga 5% istället för 4%.

Detta är den statistik som räknas, och trots att den definitivt är starkt korrelerad med den blandäktenskapliga giftermålstakten, tenderar ett fokus på blandgiftermålstakten att gömma eller underskatta den verkliga rasblandningstakten. Statistik över blandning är olyckligtvis svår att komma över, och kan till och med vara omöjlig att få tag i, men antar man enligt ovan att takten för rasblandat barnafödande bland de yngsta 25 procenten vuxna nordliga kvinnor – det vill säga de som är i sina bästa fertilitetsår och skaffar barn – är 5%, och om denna siffra utvidgas för att inkludera blandning mellan nordeuropéer och andra ”vita” som befinner sig långt ifrån den nordliga rastypen, och det dessutom antas att sådana blandningar är lika vanliga som den nordlig-icke-nordliga varianten men med samma födelsetal som i nordlig-nordliga parförhållanden, så kan det uppskattas att omkring 9% av de barn som nordliga mödrar för närvarande föder inte är av nordlig rastyp eller identitet. De som är bekanta med ränta-på-ränta-effekten förstår vad innebörden av de sammansatta konsekvenserna av 9% under ett antal generationer kommer att bli, och om denna takt stiger hos kommande generationer, vilket är garanterat om rådande trend fortsätter, kommer de slutgiltiga konsekvenserna att förverkligas så mycket snarare.

Min fjärde invändning är att denna statistik inte nämner vilken verkan omfattningen av blandraslig kontakt och regional och kulturell variation har på den blandäktenskapliga giftermålstakten. De befolkningar som är mycket mer rasligt isolerade och homogena (delstater som North Dakota och South Dakota och Idaho, eller många lantliga samhällen, småstäder och etniska grannskap), eller som har ett intakt kulturellt arv som inte uppmuntrar till rasblandning, har förmodligen en mycket lägre grad av rasblandade giftermål och rasblandning än populationer i vilka raserna har mycket mer omfattande kontakt och interaktion, och där kulturen eller ideologin befrämjar blandning.

Det bör noteras att de senare populationerna representerar den riktning som vårt samhälle färdas i.

Min sista invändning gäller den vanliga tendensen att undvika, förneka eller nedtona blandningens fundamentala oundviklighet i ett rasblandat samhälle. Det borde vara en sociologisk lag att olika raser som bebor samma territorium under förhållanden av omfattande kontakt kommer att korsa sig och slutligen blanda sig samman till en uppblandad ras. Faktum är att närhelst tidiga antropologer stötte på olika raser som existerade i samma samhälle och på samma territorium förutsatte man att den ena eller båda raserna var förhållandevis nyanlända, och att de två distinkta raserna inte hade levt tillsammans under någon längre tid. Det mångrasliga samhället i Nordamerika hade sin början för mindre än fyra århundraden sedan, med blandning strängt förbjuden av sociala och rättsliga regleringar fram till 1960-talet, och med en mångraslig omvandlingstakt som nu ökar i snabb takt och sprider sig till Europas länder. De förhållanden som nu skapas kommer att medge, eller till och med framdriva, en enorm ökning i rasblandningstakten i den nära förestående framtiden. Jag måste förutsätta att den rasblandning vi sett fram till idag bara är en bråkdel av den blandning vi står inför, som ytterst kommer att vara total, med dödliga konsekvenser för den nordliga rasgruppen såvida inte lämpliga åtgärder vidtas för att återupprätta de förhållanden av raslig separation och reproduktiv isoleering som fordras för rasbevarande.

Beläggen hämtade från verkligheten visar att närhelst olika raser delar samma territorium korsar de sig, och blandar sig slutligen samman till en enda ras. Det är bara en tidsfråga. Det enkla faktumet är att varje grad av blandning, oavsett hur liten den än är, slutligen kommer att resultera i en enda blandras om den fortsätter med kumulativ verkan under ett tillräckligt antal generationer. Det skulle krävas en nästan total frånvaro av rasblandning för att förhindra detta. Det är elementärt för matematiker. Om graden av blandning är liten kommer processen naturligtvis att ta längre tid, fordra fler generationer och vara mindre uppenbar under varje enskild generation. Det skulle kunna vara som så att varje rasblandningsgrad under 10% per generation är för liten för att de flesta människor verkligen ska vara medvetna om dess yttersta konsekvenser, då rasblandningstakten i Förenta staterna nu förmodligen närmar sig 10% och det fortfarande verkar förekomma föga medvetenhet eller erkännande av vad detta betyder för framtiden. (De större medierna skulle naturligtvis kunna framkalla en hög medvetandegrad till och med om rasblandningstakten vore försumbar, men de undviker i allmänhet ämnet för blandning eller så minimerar eller förnekar de det.) Skulle det förekomma en allmän medvetenhet om blandningen och dess konsekvenser vid en takt om 10%, eller skulle 20% eller 30% vara nödvändigt? Jag vet faktiskt inte. Mitt hopp är att de flesta människor kan göras medvetna om konsekvenserna på den rådande nivån. Det är den medvetenheten jag försöker höja.

Ämne: ras

Datum: söndag 16 april 2000, 01:42:56 -0400

Från: Angeliq

Till: archon@racialcompact.com

Jag förstår inte din filosofi vad gäller realistiskt förverkligande eller möjlighet att genomföra. Ditt trossystem, är grunden för din attityd och dina värderingar. Ens rättigheter som medborgare medger en att leva i ett fritt samhälle, där man har rätten till sin egen fria vilja.

Vad du tycks förespråka är rätten till separatism, att bevara alla raser, för att bejaka våra skillnader och upprätthålla en samhällsbalans. Jag förstår inte hur påtvinga Förenta staternas alla medborgare somliga individers värdesystem.. Hur förbättrar det rasrelationer, eller mänskligheten? Det skulle förefalla underminera Konstitutionen själv, håna den frihet som medger dig att publicera dina övertygelser.

I ett samhälle med yttrandefrihet kan du säga emot dig själv med tanken på separatism. Hur kan ett samhälle som håller på att förändras, och utbildning, rättfärdiga övertygelser som kräver att folk överger sitt val av bosättningsregion och äktenskapspartners.

Var det något specifikt som fick dig att hysa dessa tankar om ras?

Ann i Florida

Richard McCullochs svar:

Bästa Ann i Florida,

Tack för ditt e-postbrev den 16 april.

Du skrev:

”Vad du tycks förespråka är rätten till separatism, att bevara alla raser... Hur förbättrar det rasrelationer, eller mänskligheten? Det skulle verka underminera Konstitutionen själv, håna den frihet som medger dig att publicera dina övertygelser... I ett samhälle med yttrandefrihet kan du säga emot dig själv med tanken på separatism.”

Jag tror att respekt för rasers rätt att existera och kontrollera sin egen existens är det grundläggande kravet för samsam mellan raser och grunden för goda rasrelationer. Det är ett ofrånkomligt faktum att de olika rasernas fortsatta existens, och deras kontroll över sin egen existens, båda fordrar att raserna är åtskilda, varvid det första kräver fysisk separation och det andra politisk och geografisk separation.

Jag tror inte att detta med att bevara den nordliga rasen, den ras som de som skrev den amerikanska Konstitutionen tillhörde, skulle underminera den amerikanska Konstitutionen, ej heller skulle jag vilja att det gjorde det, men om det skulle handla om ett val mellan de två, skulle jag hävda att den nordliga rasens bevarande är oändligt viktigare än att bevara Konstitutionen. Konstitutionen är en mänsklig produkt skapad av en grupp nordliga män på en sammankomst som varade några dagar, och om den gick förlorad på något sätt skulle den kunna återskapas lika enkelt om folk ville det. Den nordliga

rasen är en del av den fysiska verkligheten, av naturen, skapad av en ofantligt komplex evolutionär process under loppet av tiotusentals år, och om den skulle gå förlorad vore dess återskapande i själva verket omöjlig. Utplåning är för evigt. Det är dessutom värt att betänka att det bästa sättet att bevara Konstitutionen och dess värderingar vore att bevara den ras som de som skapade den tillhörde.

Jag anser inte att förespråkande av den nordliga rasens bevarande och oberoende, och det förhållande av separation som fordras för både nordligt bevarande och oberoende, på något sätt hånar yttrandefriheten, eller på något annat sätt är oförenligt med yttrandefriheten, utan i själva verket är ett uttryck för och utövande av denna frihet.

Du skrev:

”Hur kan ett samhälle som håller på att förändras... rättfärdiga övertygelser som kräver att folk överger sitt val av bosättningsregion och äktenskapspartners.”

Nästan allting som ett samhälle gör, antingen det handlar om att bevara miljön eller bevara en ras, kräver särskilda restriktioner och begränsningar av individuella rättigheter och friheter. Att bevara Redwoodträd eller valar kräver att människor hindras från att hugga ner Redwoodträd eller döda valar. Att bevara en naturlig miljö fordrar att människor hindras från att exploatera eller förändra den. Att bevara en ras kräver att den isoleras eller separeras från andra raser för att förhindra blandning. Detta förhållande av raslig isolering-separation som krävs för rasbevarande är samma förhållande som krävs för raslig skapelse. Det är det förhållande i vilket, och genom vilket, de olika raserna skapades, och i vilket, och genom vilket, de bevarades under många årtusenden. Den ”förändring” som du nämner går i riktning mot nordlig rasförgörelse, förändringen utgörs av den nordliga rasens berövande, ersättande och utplåning.

Jag värdesätter individuell frihet, individuella rättigheter och intressen, men inte när de drivs till en absurd överdrift för att rättfärdiga och förorsaka en ras förgörelse. Detta går bortom de individuella rättigheternas försvarliga gränser. En individs genomsnittliga livslängd är omkring 80 år, och man känner inte till någon som levt längre än 130 år. Den nordliga rasen har existerat under kanske 30.000 år och har potential att fortsätta att existera under många hundratusentals eller till och med miljoner år till som en genetisk livskedja bestående av generationer. Av detta skäl, och av andra, anser jag att på lång sikt är en ras välbefinnande och vitala intressen långt viktigare och mer tvingande än motsatta intressen som hör individen till. Jag anser inte att någon individ, eller generation, har rätt att inlåta sig i handlingar eller beteende som förorsakar raslig förgörelse. Om det råder en konflikt är det en ras intressen och rättigheter som är djupare och mer grundläggande än någon av dess individuella medlemmars rättigheter och intressen, och borde ges företräde. I normala och friska samhällen är detta intuitivt förstått, och det förekommer ett reflexmässigt svar till fördel för vitala och tvingande rasliga intressen om de hotas eller kränks.

Att detta reflexmässiga svar till förmån för deras ras vitala intressen nu till stor del är frånvarande bland nordliga människor visar hur förvirrade de blivit beträffande frågor som rör ras, delvis på grund av en extremistisk tolkning av individuella rättigheter, och delvis på grund av den förhärskande antinordliga kulturens genomträngande förnekelse och avlegitimering av nordliga rasintressen. För närvarande definieras och diskuteras alla frågor som hänför sig till rasfrågan som om inga vitala, tvingande eller ens legitima intressen för den nordliga rasen fanns inblandade eller stod på spel, som om den nordliga rasen inte skulle lida några negativa verkningar eller konsekvenser, någon skada eller förlust, som ett resultat av mångrasismen. Därför har den nordliga rasen genom denna definition ingen legitim grund, inga legitima skäl eller motiv för att motsätta sig mångrasismen, endast banala, småsinta, hatiska eller ondsinnade motiv eller skäl, såsom intolerans, en omotiverad rädsla för eller ogillande av andra raser, eller en orättmätig önskan att vara åtskild från dem. Som resultat råder det en utbredd brist på medvetenhet eller erkännande av att det i själva verket är de mest vitala och tvingande nordliga intressena som är inblandade – deras fortsatta existens och kontroll över sin egen existens.

Du skrev:

”Var det något specifikt som fick dig att hysa dessa tankar om ras?”

Specifikt, vilka tankar? Jag förmodar att du hänvisar till mitt stöd för nordligt rasbevarande och oberoende. Låt mig först betona att jag starkt önskar och stödjer varje ras bevarande och oberoende, inte bara min egen nordliga ras, men i praktiken, för närvarande och inom överskådlig framtid, är det bara de europeiska raserna i allmänhet, och den nordliga rasen i synnerhet, som verkligen hotas med undanträngning och förgörelse genom mångrasism. Så strävan efter rasbevarande är – i praktiken – strävan efter nordligt bevarande, och motstånd mot rasbevarande är motstånd mot fortsatt nordlig existens. Följaktligen, för att vara specifik, är min strävan efter rasbevarande starkt motiverad av min kärlek till min ras. På grund av att jag älskar den betraktar jag dess fortsatta existens och kontroll över sin egen existens, dess bevarande och frihet, som en fråga av största betydelse. Varför älskar och värdesätter jag min ras så mycket? Skälen trotsar adekvat beskrivning, och är definitivt för talrika för att räkna upp, men inkluderar varje vacker nordlig kvinna och varje vackert nordligt barn jag sett, och varje positiv bedrift och prestation som medlemmar av min ras utfört.

Hälsningar,

Richard McCulloch

18 april 2000

Detta PDF-dokument får spridas fritt i oförvanskad form. Delar ur vårt material får citeras och spridas fritt. Vi uppmanar spridning.

Besök författarens egen hemsida på www.racialcompact.com.

Besök www.preservationist-books.com för fler böcker och skrifter för gratis nedladdning. En stor del vårt material finns på både svenska och engelska för utskrift i A4-format och lämpar sig väl för hålslagning och arkivering i pärm. Det går utmärkt att skriva ut i US Letter-format. På Preservationist-Books.com finner Ni även information om varifrån man beställer tryckta upplagor i den utsträckning sådana utgivits.

Hjälp till att sprida våra böcker och skrifter. Skicka dem till vänner och bekanta, länka till www.preservationist-books.com, hänvisa till och citera ur våra verk i debattfora och diskussionsgrupper.

(Tips: Använd "Text Select Tool" i Acrobat Reader för att markera text som sedan kan kopieras och klistras in i egna dokument, debattinlägg etc.)

Kontakta oss på contact@preservationist-books.com.